

Vahja ob 4 zjutraj.

Stane mesečno 20— Din
za inozemstvo 30—
neobvezno

Oglas po tarifu.

Oredništvo:

Miklošičeva cesta št. 16/L
Telefon št. 72.

JUTRO

Dnevnik za gospodarstvo, prosveto in politiko

Upravišтво:

Ljubljana, Prešernova
ul. št. 54. Telef. št. 36.

Podružnice:

Maribor, Barbarska ul. 2.
Celje, Aleksandrova c.

Račun pri poštn. čerkov.
zavoda št. 11.812.

Ljubljana, 1. januarja.

Italija se je z izpolnjenjem Sforzi-
nega dodatka rapalskemu dogovoru
in z željo razveljaviti to mednarodno
pogodbo z aneksijo Reke podala na
težavno in opolno pot. Ves svet vili,
da je vaa tozadevna argumentacija
proti Jugoslaviji na las podobna raz-
logom volka v znani pravljici o ovci,
ki mu je kalila vodo.

Zato se Italija služi z orožjem in-
direktnih pritiskov s tem, da zažiga
ogonj krog jugoslovenskih granic. Na
vso moč se trudi vzbuditi nemire na
albanški meji in na ta način zaposliti
našo vojsko. Njeni prsti so dobro vi-
dni v Pešti, kjer se vrši stalna italijan-
ska propaganda pod vodstvom dr. Al-
berta Berzovicija, ki je baje osebn
prijatelj Mussolinija. Pod italijanskim
protektoratom se razgovarjajo v Pešti
Madžari z odposlanci bolgarskih ge-
neralov Žekova in Lazareva. Niti de-
jstva, da so se hrvaški begunci, ki jih
je Madžarska poslala v Šolo v italijan-
sko armado, izkazali kot špijoni, ni
moglo skaliiti madžarsko-italijanskega
prijateljstva, kateremu Italijani daje-
jo oporo v obliki oborožene ali iz-
svojnem odseku v reški luki. V isti
predal spajajo pretirano topla ču-
stva, ki jih razvijajo Italijani za Toli
Radzi Gogu, ki je načelnik kucova-
škega begunskega odbora v Bukare-
sti.

Govor, ki ga je imel te dni v Sofiji
bolgarski ministrski predsednik Can-
kov, spada v isto kategorijo, kakor
zgoraj omenjeni pojavi. Fašistovski
krogi ne prestopajo širijo vesti, da pride
v Maceoniji že selaj ali pa vsaj na
pomlad do vsaše, in zato potrebujejo
še posebnih fanfar in Sofije.

Jasno je, da Italija svojo krivično
ofenzivo na Reko vodi proti Jugosla-
viji preko Pešte in Sofije.

Zalostno je, da bolgarski narod za-
pada v stare svoje pogreške in ne
viti, da je zopet enkrat igrača v tujih
rokah. Ni ga konflikta v preteklem
stoletju pa tudi v poluretekli dobi
med bolgarstvom in srbstvom, kjer ne
bi imel svoje roke vmes tujec, ki je
bil interesiran, da se hrvaška narača
mel seboj oslabita. Zopet enkrat je
Sofija sleno orodje v tujih rokah to
pot ne Berlina ali Dunaja, temveč
Rima.

Danes za Maceonijo ne stoji več
samo srbstvo, ampak za njo je zdru-
žena moč celokupne Jugoslavije, kate-
ra za svoj obstoj neobhodno potrebu-
je Vardarsko dolino in smatra, da je
macedonsko vprašanje nepreklicno re-
šeno. Vsa država bi se morala združiti
v poseben napor, da bi se po siste-
matskem načrtu težavne razmere v
tem delu naše domovine enkrat za
vselej uredile in bi na ta način ti bo-
gati kraji postali torišče rolovitnega
dela, ki bi bilo v korist gospodarstvu
celega naroda.

Izjava bolgarskega ministrskega
predsednika mora zadeti na tako oti-
ločen naš odgovor, da nihče ne bo
pogel misliti, da Jugoslavija le za
trenotek smatra, da je zanje zopetna
otvoritev macedonskega pitanja do-
pusna. To se mora tudi siliti v Rim,
kjer naj bi uvaževali, da te vrste zba-
danja z zahrbtnimi hotili in iglami
spadajo med staro diplomatsko karo,
s katero se zdravega naroda onastihi
ne more. Intrige v Pešti, v Sofiji, v
Albaniji so drage in kompromitirane.
Tudi najnovejša koketiranja s Poljski
iz osrte proti češkoslovaškemu vo-
dstvu Male antante rimski diplomaciji
ne bodo pomagala do uspeha. Po
ovinkih se reško vprašanje rešiti ne
da. Italijanski narod se mora dokopa-
ti do pogumne odločitve, da treba
podpisano pogodbo od točke do točke
izpolniti.

Francija obn - vem letu

Izjave predsednika republike
Milleranda.

Pariz, 1. januarja. h. Današnjega no-
voletnega sprejema v Eliseu se je ude-
ležil tudi nemški poslaniki odpravnik.
Papeški nuncij je imel imenom diplo-
matskega zbora na predsednika Miller-
anda nagovor. Millerand je odgovoril:
Pred letom dni ste izrazili željo, da bi
Francija končno vendar požela sadove
svojih naporov v blagor lastne države in
vsega sveta. Vaše želje se bližajo ure-
ničenju. Naša prizadevanja so naložila
na velik odpor in so povzročila valed
tega novo gorje. Toda Francija je danes
kljub temu prosta sovraštva in si vedno
bolj želi miru. Njena nalikretnost želja
je, da se ne bi pojavili nobeni novi in-
cidenti, ki bi mogli ovrniti končno spr-
avo in končni mir. Francija zahteva svoj
prostor v prvi vrsti delavcev, ki so do-
bre volje.

Nadaljni ukrepi za likvida- cijo pokr. uprave v Ljubljani

UKINJENJE ODDELKA ZA TRGOVINO IN INDUSTRIJO. — PRENOS
POLJEDELSKIH AGEND.

Beograd, 1. januarja. d. Med notra-
njim ministrtvom in ostalimi resortnimi
ministrtvi je dosežen sporazum o nači-
nu likvidacije ljubljanske pokrajinske
uprave. Posli notranjega resorta so že
prenešeni na ljubljanskega in maribor-
skega velikega župana, vendar se radi
stanovanjskih težkoč razdelitev uradni-
štva zacenkrat še ne izvrši. Akti se bodo
začasno tudi za Maribor reševali v Lj-
ubljani, vendar po navdilih in pod pod-
pisom mariborskega župana. Dr. Ploj je
stavil ministrtvu predloge za razširje-
nje poslopja mariborskega okr. glavar-
stva, ki bo v bodoče sedež oblastnih
uradov. Potrebna sredstva bi se dobila
iz prodaje dveh stanovanjskih hiš, ki ih
je država lani nakupila za urade veli-
kega župana.

Za notranjim oddelkom pokrajinske

uprave se izvrši likvidacija dosedanjega
oddelka ministrtva za trgovino in indu-
strijo, ki kot samostojni urad preneha
ter preide v smislu zakona kot sekcija
pod direktao upravo velikega župana.
Predvideno je, da se dosedanj št tega
oddelka dvojni svetnik dr. Mar in
n njegov namestnik vladni svetnik dr. Ra-
ta j pokličeita v ministrtvo, del uradni-
štva se dodeli novi sekciji za trgovino in
industrijo, ostalo uradništvo pa drugim
odsekom oblastne uprave obošno se
reducira. Likvidacija ministrskega oddel-
ka za trgovino in industrijo se lica iz-
vršiti do konca meseca marca.

Tudi razdelitev oddelka za kmetijstvo
se ima skoro pričeti. Kakor se govori se
z. vodjo tega referata v mariborski ob-
lasti določen bivši poslanec SKS Rajer.

Federalisti se posvetujejo o opozicijskem bloku

KONFERENCE V ZAGREBU. — RADICI NAJ SKOČI Z AEROPLANA
MIROTVORNE REPUBLIKE. — STALIŠČE DEMOKRAT. STRANKE.

Zagreb, 1. januarja. n. Kakor poroča-
jo listi se tukaj vodijo te dni pogajanja
med Korošcevo, Spahino in Radičevu
skupino o sestavi opozicijskega blo-
ka. Zatrjuje se, da prinesejo naslednji
dnevi važne sklepe. Baje odide nekaj
predstavnikov Radičeve stranke in kle-
rikalcev in nekateri zastopniki hrvaške
zajednice na Dunaj, kjer bi se končno
sporazumeli s samim Radičem o nadalj-
nji taktiki. Zdi se, da so radičevi skle-
nili podpreti idejo opozicijskega blo-
ka, da se zruši sedanj režim in da se
prisili vlado na nove volitve. V tem smi-
slu je te dni govoril na Dunaju z Radi-
čem podpredsednik hrv. rep. seljačke
stranke dr. Maček in Radič mu je dal
navodila. Ideja opozicijskega bloka
je posebno ojačena po demokratskem
shodu v Zagrebu in porebno po govoru
dr. Vojte Marinkovića. V svojem govoru
— pravijo v radičevskih krogih — Ma-
rinković sicer ne označuje dovolj točno
obseg samoupravnih enot, za katere bi
trebalo kompetenčje še razširiti. Radi-
čevi smatrajo sedaj, da je lažje sodelo-
vati z demokrati nego z radikali, češ
demokrati še nismo imeli nobenega pak-
ta in nismo bili še od njih ogočeni. V
slučaju uspešnih pogajanj o opozicijs-
kem bloku bi prišli radičevi v parla-
ment. Sicer je pa vse odvisno od pred-
stojećih razgovorov z Radičem na Du-
naju.

Nasproti tem vestem se z vodilne de-
mokratske strani ugotavlja sledeče:

Moroče je, da se med grupami fede-
ralističnega bloka vršijo razgovori o
možnosti vzpostavitve opozicijskega
bloka. Kar se demokratov tiče, stoji ena
stvar: Nikdo, pa baš nikdo v demo-
kratski stranki ne misli na opozicijski
blok, ki bi bil zgrajen na načelnih
koncesijah demokratske stranke, kakr-

ne zahtevajo federalisti. Da pristanemo
n. pr. na zakonodajne avtonomije, o tem
ne more biti govora. Dosedaj manjka
torej osnova za opozicijski blok.
Na drugi strani gospodje od radičeve
skupine niso povsem enotnih nazorov.
Jugosl. muslimanska organizacija (Spa-
hina grupa) gotovo ni intrinsigentna v
svojem avtonomističnem programu. Ka-
ko previden je dr. Korošec, dokazuje
dejstvo, da osebno niti Markovega pro-
tograma ni hotel podpisati, temveč je pu-
stil dva ljubljanska gospoda, da sta se
blamirala. Radič dosedaj ni okazal no-
bene volje, da prelomi svojo negativno
politiko. Brez njega pa se opozicijski
blok ustvariti ne da. Res je Radič po-
litičen avijatik prvega reda, toda skok
z mirotvorne republike na platformo Ma-
rinkovičevega projekta je le previsok.

Načelno stoji vprašanje opozicijskega
bloka tako-le: Blok bi bil mogoč, če
bi vse prizadete stranke se združile k
izvedbi konkretnega programa, katerega
glavni točki bi bili: konsolidacija pri-
lik v državi in ozdravitev uprave. Tak de-
lovni program bi ne tangiral načelnih
programov združenih strank, pač pa bi
n. pr. od federalističnih skupin zahteval
suspenzijo njihovih državopravnih za-
htev. Dosedaj te uvidevnosti pri fede-
ralističnih grupah, razen morda pri spa-
hoveh ni bilo, zato so bile vse govorice
o resnosti pogajanj za opozicijski blok
v stvari neosnovane.

Ako se torej gg. Korošec, Spah in
Radič sedaj razgovarjajo o možnosti
opozicijskega bloka, bi mogli ti raz-
govori, v kolikor se demokratov tiče,
biti od vrednosti le, če se gibljejo na
polju pozitivne politike, ki računa z da-
nimi dejstvi in ne pozablja, da je naša
država nepokoliceljivo postavljena na
unitarizni temelj.

Sneg in zameči v naših južnih krajih

PROMET NA MNOGIH PROGAM USTAVLJEN. — ZVEZA Z BOL-
GARIJO PREKINJENA. — NOVI MOST ČEZ DONAVO PRI NO-
VEM SADU POŠKODOVAN.

Beograd, 1. januarja. r. Radi silnega
sneženja in burje je promet na vseh pro-
gah v Srbiji in Vojvodini zelo otežo-
čen. Na glavnih progah se promet že vrši,
dasi z velikimi zamudami. Proga Beo-
grad Zagreb je še v precej dobrem sta-
nju, vendar prihajajo brzovlaki z zakas-
njenjem nekaj ur. Onemogočen je promet
na progi Niš-Grahovo. Vlak, ki vozil na
Crveni Krt je včeraj popoldne ob 18. ob-
tičal v snegu. Pri tem sta skočila dva va-
gona s tira. Promet je onemogočen tudi
na progi Cuprija-Ravna Reka. Vlaki se
vračajo na postaje, odkoder so odpeljali.
Sneg je ponekod visok 8 m. Nedaleč od
Arandjelovca je obtičal v snegu tovorni
vlak. Promet je otežkočen na progi Brod-
Caprag. Na progi Paračič-Začar je pro-
met popolnoma ukinjen. Iz Bolgarije že
več dni ni dospel noben vlak. Na Dona-
vi je danes ves promet ustavljen, ker je
reka zamrznila in se računa, da bo za-
mrznila Donava celo do Beograda. V
Vojvodini je ukinjen promet na progi Su-
botica-Bečkerek-Bela Crkva-Vrač-Panče-
vo. Telefonska zveza med Beogradom in
Grocko je prekinjena, ker je sneg podrl
telefonske droge.

Beograd, 1. januarja. r. Včeraj zjutraj
ob 3. le uri Novem Sadu narasla voda

odnesla več vlačilcev, ki so služili pri
gradbi novega železniškega mostu. Na
vlačilcih nahajajoči se čuvarji niso mogli
ničesar ukreniti. Obveščena je bila ko-
manda mesta, ki je poslala na pomoč
večji oddelek vojskova. Medtem so vlačilci
na sredi Donave zadeli ob čolne in se
ustavili. En sleber novega mostu je po-
polnoma pokvarjen in ga bo treba znova
graditi. Skoda se računa na nekaj mili-
onov dinarjev. Radi tega bo zgradba
mostu podaljšana za leto dni. Danes je
Donava v okolici Novega Sada popolno-
ma zamrznila.

Gospid, 1. januarja. r. Radi snežnih
zamelov v Lili je ukinjena direktna
poštna služba s severno Dalmacijo.

Subotica, 1. januarja. r. Radi velikih
snežnih zamelov je ustavljen železniški
promet v severni Vojvodini. Na progi
Čoka-Djela je promet popolnoma ukinjen.

Skeplje, 1. januarja. r. Sneg nepresta-
no pada. Na programu Gradska-Bitoli in
Skoplje-Ohrid je ukinjen promet. Na več
snega je padlo v okolici Gostivara. Proga
je v vili 1 m zasnula s snegom. Tele-
fonske in brzovozne zveze so na mnogih
krajih prekinjene.

Angleži napovedujejo itali- jansko akcijo proti nam

ITALIJANSKO-MADŽARSKO-BOLGARSKA ZVEZA KOT PROTI-
UTEŽ PROTI PRIJATELJSTVU FRANCIJE IN MALE ANTANTE.

London, 1. januarja. d. O politiki
bodočega angleškega ministrskega
predsednika Macdonalda izjavlja La-
bour Magazine, da bo naklonjena iz-
vršiti voljo mednarodne socialistične
organizacije, ki je prijazna Nemčiji. Z
ozirom na francosko posojila državam
Male antante «Daily Telegraph» izra-
ža misel, da bo posledica v tem, da
se bo italijansko - bolgarsko - madžar-
ska zveza porušila, obenem pa se bo
utrnilo špansko - italijansko in itali-
jansko - poljsko zblížanje, vsled česar
da franko - češka pogodba ne bo ele-
ment miru, ampak vznemirjenja. Itali-

jani že razgovarjajo s poljskim gene-
ralštabom radi ustanovitve orožnih to-
varn v Poljski zlasti za strupene
pline.

ANGLIJA IN FRANCOSKO
POSJOILO JUGOSLAVIJI.

Pariz, 1. januarja. l. Na Quai d' Or-
say izjavljajo danes zvečer, da franco-
ska vlada do sedaj ni bila obveščena
o kakih angleških korakih v Beogradu,
Varšavi in Bukaresti. Tudi ni znano,
če se ti koraki pripravljajo ali so že
storjeni. V francoskih vladnih krogih
imajo vtis, da je angleška vlada res pod-
vela predložene mere.

Reka v strahu pred aneksijo

PRIPRAVE NA KONČNO UNICENJE REŠKE SAMOSTOJNOSTI.

Reka, 1. januarja. g. Tukajšnji politič-
ni krogi smatrajo, da je reško vpraša-
nje, vsaj, kar se tiče politične strani, že
rešeno. Nove volitve naj bi dale tej re-
šitvi zakoniti značaj, ker bi sicer stvar
izgledala kot navadna kupna pogodba
med Jugoslavijo in Italijo. Za politično
rešitev reškega vprašanja govore zlasti
tri najnovjše dejstva: prihod novih ita-
lijanskih čet na Reko, razpust fašistične
organizacije na Reki in povlačenje jugo-
slovenskih bankovcev v svrhu podpisa
in izmenjave. Nove italijanske čete so

prispele na Reko istočasno z razpustom
fašistične organizacije. Toda to so samo
prvi koraki k likvidaciji reškega vpra-
šanja, sporazum sam pa se izvrši med
obema državama šele z volitvami, za ka-
tere pripravlja teren general Giardino.
Splošno pa vlada na Reki menja, da bo
likvidacija reškega vprašanja sledila
naglim tempom, čim nastopi svoje mesto
v Beogradu novi italijanski poslanik in
da se bo končala z italijansko aneksijo,
katere se domače prebivalstvo najbolj
boji.

Priprave na konferenco Male antante

SESTANEK ČSL. KONZULOV. — POLJSKA IN MALA ANTANTA.

Beograd, 1. januarja. p. Priprave za
konferenco Male antante so dovršene.
S. t. m. dospe v Beograd čsl. zunanji mi-
nistar dr. Beneš z velikim štabom svojih
sotrudnikov, med njimi najbrž tudi nje-
gov pomočnik poslanik Girsca.

Istočasno prispe rumunski zunanji mi-
nistar Duca z rumunskimi delegati. —
Glavno pozornost bo vzhudilo poročilo
ministra Hencsa o francosko-češki zvezi
pogodbi, ki ustvarja spopolnjena z in-
timnimi odnosaji Jugoslavije napram
Franciji trdno vez med Parizom in Malo
antanto.

V Beograd pride povodom konference
za katero vlada v vsej Evropi o pomno
zanimanje, cela vrsta zastopnikov prvih
svetovnih listov.

Danes so prispe iz Prage novateri
uradniki čsl. zunanjega ministrtva. Jutri
dopolodne se prične pod predsedstvom
čsl. poslanika Sebe konferenca vseh
čsl. konzulov v Jugoslaviji, ki je zame-
ljena kot predpriprava za češke ude-
ležnike sestanka Male antante.

Varšava, 1. januarja. n. Poljska brzo
javna agencija javlja: Z ozirom na pre-
stoječo konferenco Male antante je iz-
javila kompetentna politična osebnost
dopisniku «Ostgencije» sledeče: Polj-
ska je pripravljena nadaljevati v Genovi
in Zenevi započeto delo in podpirati
Malo antanto v njeni mednarodni poli-
tiki. Vprašanje vstopa Poljske v Malo
antanto pa doslej še ni niti aktualno,
niti resno.

Bolgarska provokacija

Beograd, 1. januarja. r. Nedavni go-
vor predsednika bolgarske vlade Canko-
va v bolgarskem sobranju, ki je bil, ka-
kor so trdili Bolgari, s strani našega
časopisa napadeno tolmachen, je izrazil
razumljivo ogorčenje v naši državi. Da-
nes je minister zunanjih del dobil od
našega poslanika v Sofiji g. Rakića av-
tentično besedilo govora, v katerem je
rečeno: S Srbijo, našo najbližjo sosedo
si naškreneše prizadevamo in imamo
najboljše voljo ustvariti dobre sosedske
odnose. Na žalost se nam vedno ne
odgovarja z istotako dobrimi čustvi. Mi
mislimo, da ni potreba, da se povečajo
nesoglasja med obema narodoma, a da
bi se naši odnosi s Srbijo mogli uvr-
stiti. Zato moramo zahtevati drugačno
postopanje z našimi sorojci in srbskih
zemljah. Makedonski narod, ki v svoji
bolgarski zavesti ni mogel biti stoletja
raznarodn, ima pravico, da pretendira
na državljansko svobodo in prava. Ako
se ta svoboda Bolgarom v Makedoniji
dovoli, postane Makedonija iz jabolka
razdora spona, ki bo vezala obe
državi. — Mi nimamo moči, da bi se
bojevali, niti se ne bomo bojevali, niti
se ne bo našel nerazumež, ki bi propo-
vedaval novo vojno, kakršnekoli že. —
Le po sili svojih pravic bomo zahtevali
zaščito svojih interesov. To pravim is-
kreno in dobrohotno, da se čuje tukaj
in v Beogradu, da moreta dva naroda
iti skupno in sodelovati na svoje nara-
dne programe. Bolgarska vlada ne bo
ovirala življenskih interesov Srbije. To-
da mi zahtevamo, da ne Bolgarska spo-
stovana in da morejo Bolgari, kjerkoli
že, živeti avobodno v nacionalnem in
kulturnem pogledu.

Ta avtentičen tekst govora je sicer
nekoliko oblažil prvotni ostr vtis, toda
le v formalnem oziru. V stvari se ga
smatra kot popolnoma nedopustno in iz-
živajočo izjavo. Danes dopoldne je kon-
feriral nekaj ministrov s Pašićem v
njegovem kabinetu o dorodnih na Bol-
garskem. Naš sofijski poslanik Rakić se

ni dospel, ker je železniška proga med
Slivnic in Dragomanom že dva dni za-
snežena. Njegov prihod je najavljen za
jutri. Politični krogi so stalno vznemir-
jeni. Računa se, da se bo takoj po pri-
hodu Rakića v Beograd vršila na dvo-
ru seja ministrskega sveta pod predse-
stvom kralja, ki bo sklepala o nadalj-
njem postopanju naše vlade.

Beograd, 1. januarja. p. Danes so se
vršile pri vladi konference z ministrom
vojne generalom Pešićem. Naša meja
proti Bolgariji je stalno dobro zavaro-
vana. O nadaljnjih ukrepih vlada še ni
definitivno sklepala. Prijateljske države
so opozorjene na dogodke, ki ustvarjajo
zopet težko atmosfero med obema drža-
vama.

ODSTAVITEV GRŠKE DINASTIJE SKLENJENA STVAR.

Atene, 1. januarja. j. Pri skupnih po-
svetovanjih med republikanci in republi-
kanskimi venizelisti je bilo sklenjeno, da
se v sredo na prvi seji novozvoljenega
parlamenta stavi narodni skupščini pred-
log za odstavev dinastije Glücksburg.
Trenotno je skoraj gotovo, da imajo re-
publikanci veliko večino, vendar pa za-
visi vse od tega, koliko bo Venizelos
obrnil politični položaj v nasprotno
smer.

POGREB POVELJNIKA «DIXMUDENA».

(Glej članek v prilogi.)

Neapelj, 1. januarja. l. Danes je itali-
janska torpiljerka «Prestinari» pripelja-
la iz Palerma v Neapelj truplo poročni-
ka Du Plessis, poveljnika ponesrečenega
francoskega zrakoplova «Dixmude». Kr-
sta je bila z velikimi svečanostmi prene-
šena v kapelico arzenala ter ostane tam,
dokler ne prispe francoska križarka
«Strasbourg», ki prepelje truplo v domo-
vino.

Pariz, 1. januarja. l. Vdova po po-
ročniku Du Plessis je včeraj povila mo-
ško dete, ki je tretji sin junaškega av-
jantika. Predsednik republike mu bo v
imenu Francije za botra.

Prvi uspehi netopirskega bloka

PROGRAMATIČNA GODLJA OB NOVM LETU.

Ljubljana, 1. januarja. Danes je izšlo glasilo "Jadranske banke" pod novim imenom in pod moralno odgovornostjo dr. Ravniharja ter njegovih konsortistov. Razlika napram Jutranjim Novostim je v glavnem: spreminjena ime in pa to, da je list sedaj še bolj dolgočasen nego je bil pod staro firmo. Identiteta z "J. N." gre pa tako daleč, da je "Narodni dnevnik" kar cele inseratne strani svojega prednika še enkrat natisnil. Gg. konsortisti so se javili z zelo aktualnimi članki, kakor n. pr. dr. Marušič o Ozadju poruharskega vprašanja ter gg. Urek, Lenarčič, dr. Sajovic, škulj in H. s skupno razpravo v kateri se raztezajo od Triglava pa vse do Egejskega morja...

Glavna zanimivost novega lista pa je ostala — nenatisnjena. Na ugotovitev, da nosi Ravniharjev konsorcijski "moralni odgovor", denar pa daje "Jadranske banka" odnosno radikalna kasa, "Narodni dnevnik" molči. Ravnotako dr. Ravnihar ne dementira, da se je obvezal vstopiti v radikalni klub, če dobi Reiserjev mandat in da je pod firmo neodvisnosti prevzel nalogo, da poskusi dobiti radikalni partiji na Slovenskem močnejšo pozicijo. To so v ostalem notorične činjenice. Zato je razumljivo, da se jih dr. Ravnihar izogiba. Pač pa se je lotil posla, da se predstavi kot politični dedič pokojnega dr. Tavčarja. Svojo mavrično politiko hvali kot izvrševanje "Tavčarjeve politične oporoke" in ker Slov. Narod ne hvali njegovega netopirstva, ampak pridiguje napredni blok mu dr. Ravnihar očita onečastjenje Tavčarjevega spomina. G. Ravnihar bi boljše storil, da ni pljunil na dr. Tavčarjev grob. Vsaj je mišljenje dr. Tavčarja o njem tako dobro znano in tudi napisano, da mora biti res nesramno drzen, kdor ga v grobu pri miru ne pustil.

Zanimivo je, kako se izraža v novem listu programska stran celoga poljetja. V manifestu gg. Ureka in Škulja se izreka tudi SKS za "sintezo vseh stanov" in "sodelovanje vseh stanov", kar je v živem nasprotju z vsem sedanjim kričanjem o izključno "kmečki" politiki. Saj vemo, da je bilo to kričanje le bojno sredstvo zoper napredni blok, ki vsem malim možakom smrdi bolj ko klerikalizem.

Silno značilni metamorfozi so se podvrpli narodni socialisti. G. Deržič je kot vodja železničarjev doslej divjal zoper svoboden izvoz živih zlasti živine in masti. To je bilo razumljivo, ker so bili prišli NSS gladni. V svojem novem glasilu spreminjata NSS in G. Deržič to svoje stališče prav temeljito: V članku, ki ditantski hvalisa očeta novih davkov finančnega ministra Stojadinovića, se izreka želja po čisto svobodnem iz-

vozu živih in živine sploh. G. Deržičev list obenem silno hvali prometne razmere. Nazadnje združeni konsorcijski NSS in SKS izjavlja slovesno, "da smo v celoti lahko zadovoljni z gospodarskimi uspehi preteklega leta". Gg. Deržič in Pucelj dajeta s tem radikalski vladi absolutno pohvalo. Članek je nepodpisan in torej pomeni mišljenje celoga konsorcijskega bloka. Članek je nepodpisan in torej pomeni mišljenje celoga konsorcijskega bloka. Članek je nepodpisan in torej pomeni mišljenje celoga konsorcijskega bloka.

S takim vetrom torej jadra netopirski blok na odprto morje. Uverjeni smo, da bo potovanje kmalu konec in da bo ladja s takim tovorom mnogo, mnogo preje ležala na dnu morja, nego se je je tja pogreznil čolnič Jutranjih Novost...

UPRAVNEMU SVETU IN NADZORSTVU JADRANSKE BANKE.

Prejeli smo sledeče: V pondeljek se je vršila v prostorih Jadranske banke prva seja Ravniharjevega konsorcijskega. To nam daje povod, da se obračamo na upravni svet in zlasti na nadzorstvo Jadranske banke, ki ravno sedaj objavlja razne rezultate svojega delovanja z javnim vprašanjem:

Ali je bilo kedaj v seji banke sklenjeno 1. da se kupi Peskova hiša, 2. da se vanjo investira še nekaj milijonov, 3. da se za tiskarno porabi še nadaljnjih 10 milijonov kron, 4. da se plačuje deficit "Jutranjih Novost" in "Narodnega dnevnika"?

Kdaj se je sklenilo plačati G. A. Zelezničarja in druge urednike iz bančnih sredstev? Ali je banka po svojih poklicanih organih kedaj pravilno sklenila, da konsorcijski "Narodni dnevnik" t. j. gg. Lenarčič, Urek itd. ne plačajo nič in so torej le figuranti bančne tiskarne, ki krije ves račun?

Mi vprašamo upravni svet, nadzorstvo javno, ker bo v kratkem prišel dan, ko bodo oškodovani upniki in delničarji banke pozvali Vas na odgovor, ki ste še člani upravnega sveta in nadzorstva, in iztirjali od konsorcijskega dolga. Če ne boste nič ukrenili, ho to dober doprinos za ugotovitev Vaše skrivne. — Tiskovni eksperimenti Kamenarovič-Ažmanove nesrečne roke stanejo banko danes že preko 40 milijonov kron, uspeh pa je propast zavoda.

Delničarji J. b.

Kriza v "Jadranski banki"

Odstop gosp. Ivana Kneza, predsednika "Trgovske in obrtniške zbornice" iz upravnega sveta in kot predsednik "Jadranske banke" je v vseh krogih vzbudil veliko pozornost. Kar je v poučenih gospodarskih krogih v Ljubljani, Trstu in Zagrebu že daljša javna tajnost, to je za širše kroge bilo doslej samo deloma iz člankov časopisja, ki pa se je tudi držalo rezervirano. Odstop gosp. Ivana Kneza, ki je bil najljubša oseba v upravnem svetu "Jadranske banke", v polni meri potrjuje vse to, kar se je doslej samo namigavalo, a je v resnici mnogo hujše.

Kakor v vseh podobnih slučajih skušajo Kamenarovičevi eksponenti strašno moralne in gmotne udarce kriti z manevri, ki naj pozornost javnosti obrnejo drugam. V "Slovenec" so uvrstili plačano "Poslano", v katerem so v boj poslali sicer časti vrednega starina dr. Gregorina, čegar težko situacijo popolnoma razumemo. Nam daje ta famozna izjava povod, da bomo posegli bolj globoko in bomo pokazali gosp. Gregorinu, da smo mnogo boljše informirani kakor on.

Kako nerodno brani izjava tržaško nesrečo! Kam je dal Kamenarovič 3½ milijona lir? Da se je banka polastila denarja, ki je šel primorskim združbam in da je zašla v italijanske roke, tega "Poslano" ne zanika. Samo pravi, da "Jadranska banka" d. d. Beograd nima toliko angažmana, kakor mi trdimo. Morda bo nadzorstvo več našlo, če mu povemo mi par številke: Ob novem vplačilu delnice Trst je "Jadranska" Beograd vzela 18.000 komadov, kar je znašalo 6.123.000 lir in ne samo 5 milijonov. Dolg Trsta Ljubljani je znašal 10.305.000 lir, Trst pa je imel tirjati le 2¼ milijona lir, za kar je imel zastavljene delnice brotarskih družb. Razen tega je tukašnja "Jadranska" jamčila za 9.000.000 lir dubioznih tirjatev. Nadzorstvo naj izvoli zdaj pregledati, kako se je potegnila "Jadranska" iz tega strašnega položaja in videlo bo takoj, koliko milijonov lir je zavod izgubil.

Neresnična je trditev, da ima "Jadranska" pri novi "Adriatische Bank" ½ delnice. Res pa je, da jih je prevzela le 1/10, obenem pa je jamčila za izplačljivost 2¼ do 3 milijarde a. K. dubioz. Kapital "Adriatische Bank" na Dunaju se bo zdaj zvišal na

5 milijard a. K. in to bo udeležbo "Jadranske" znižalo še bolj.

Tudi stvar z "Narodno banko" je bistveno drugačna. Le-ta zahteva prvovrstne menice, ki jih pa "Jadranska" nima več na razpolago, zato zdaj lovi takozv. "Gefälligkeitsakzept". Tudi pri podaljšanju sezonskega kredita se je postorvalo nepravilno. Mesto da so sezonske kredite dobili trgovci - izvozniki agrarnih produktov (hmelj, les, fižol, grobe, drva itd.), je zlorabno ves za Slovenijo namenjeni sezonski kredit bil po protekilih dan "Jadranski", za njene finančne težave, zdaj pa, ko ni mogla 31. decembra vrniti, je zagrozila s proglasitvijo insolvence. Če se ji "sezonski" kredit ne poda, ji.

Nimamo danes prostora, da bi se spustili v vse detaje, kako so se Nemci znova usidrali v železarnice in v Sarajevsko pivovarno. O tem bo prilika še pisati.

Ponesrečena terenska špekulacija "Udeonike za luge" ni prodira še do nadzorstva. V Beogradu vsako več, da delnice za združbe nimajo nobene vrednosti.

Poznamo tri velenkecionarje "Jadranske banke", ki svojih delnic niso vplačali. Morda jih bo nadzorstvo našlo, če pregleda računa banke "Litorale" in na račun "Konsorcijske delnice Jadranske banke" Beograd (kom. 85.000, za kar bi se imelo plačati 14 milijonov din.).

Nadzorstvo ni poučeno o revizijah, ki so slabo izuale.

V stavbah je imobiliziranih ne 50, ampak 70 milijonov dinarjev t. j. več nego znaša vsa glavica, če bi bila vplačana. Ne nesejo nič, ampak z ozirom na "normalni tek dela" v Beogradu žro na obrestih letno nad 10 milijonov dinarjev.

Bodi dovolj za danes. Nadzorstvo nič ne pove o tem, kako so bile napravljene kupčije za Peskovo tiskarno, kamor je zlezlo že čez 10 milijonov dinarjev, molči o nemškem poljetju Majni d. d. molči o Ažmanovih milijonskih ekspanzarijih itd.

In končno: nadzorstvo ne objavlja protokola revizije, ki jo je izvršilo ministrstvo trgovine v času, ko so bile razmere pri "Jadranski banki" še mnogo ugodnejše, nego so danes in ko še ni vse držalo nevzdržno nizdol.

Čenik oglasov in objav v "Jutru"

A. VELIKI OGLASI:

- 1.) Za navadna velike oglase (v 8 kolonskem delu) enostolpna petna vrsta (3-5 cm dolga in 3 mm visoka)
 - a) pri oglasih do 90 mm enostolpne višine 2 Din;
 - b) pri oglasih od 91 do 300 mm enostolpne višine 2-50;
 - c) pri oglasih od 301 do 900 mm enostolpne višine 3 Din;
 - d) pri oglasih od 901 mm enostolpne višine dalje 4 Din.
- 2.) Za velike oglase med tekstom (v petkolonskem delu) enostolpna petna vrsta (6 cm dolga in 3 mm visoka)
 - a) pri oglasih do 300 mm enostolpne višine 6 Din;
 - b) pri oglasih od 301 mm enostolpne višine dalje, kakor tudi pri oglasih, za katere se želi posebej določiti prostor, se računa od slučaja do slučaja k 6 Din še poseben pribitek

B. MALI OGLASI:

Vsaka beseda 50 par. "Zenitve" in "Dopisovanje" vsaka beseda 1 Din.

C. OBJAVE VSEH VRST MED TEKSTOM:

- 1.) Društvene prireditve brez vstopnine ali brez zveze z materijelnimi dohodki: do 30 besed 3 Din, vsaka nadaljnja 50 par.
- 2.) Društvene prireditve z vstopnino ali v zvezi z materijelnimi dohodki: tarifa Malih oglasov. Vsaka beseda 50 par.
- 3.) Nedruštvene prireditve (objave malogospodarskih organizacij, objave zasebnih in gostilniških koncertov, poslana, izjave itd.): dvakratna cena Malih oglasov.
- 4.) Objave trgovskega in splošnega srednjegospodarskega značaja: vsaka beseda 2 Din.
- 5.) Objave med domačimi vestmi, kakor tudi objave splošnih vrst velikogospodarskega, veleindustrijskega, veletrgovskega, bančnega itd. značaja: vsaka beseda 5 Din.

UPRAVA "JUTRA"

Ljubljana, Prešernova ulica 54.

Francosko-češka zveza

Francija in Češkoslovaška sta sklenili tudi formalno prijateljsko zvezo, kakor se uradno potrjuje z obeh strani. Prijateljske vezi med obema državama so bile že doslej jako priširne in tesne, ali vendar niso vsebovale konkretnih dočeh za nastopanje ob reševanju važnih aktualnih političnih problemov v srednji Evropi. Sedaj pa je ustvarjena podlaga za konkretni skupni politični program. Prijateljska pogodba je poročstvo predvsem zato, da bo vodila Češkoslovaška napram Nemčiji isto politiko kakor Francija. V prvi vrsti gre za to, da se spoštujejo in obdržijo v veljavi določbe mirovnih pogojev, pri čemer leži naglas očividno na razmerju do Nemčije, do Avstrije in do Madžarske. Te države morajo izpolniti obveze, izvirajoče iz njih poraza. Politična sigurnost srednje Evrope bazira ne v zadnji meri tudi na zahtevi, da se Hohenzollernci in prav tako Habsburžani ne smejo vrniti nazaj v Nemčijo oziroma na Madžarsko; v obeh smereh si Francija in Češkoslovaška zagotavljata medsebojno podporo.

Vodilna smer francoske zunanje politike gre za ciljem, prisiliti Nemčijo, da izpolni svoje reparacijske obveznosti. To da dani se je reparacijski problem z zadetbo Poružja in neuspehom nemškega pisanege odpora znatno približal svoji končni za Francijo ugodni rešitvi, vendar je pričakovati še velikih, morda celo najvišjih težav. Malevolentno nasprotovanje Anglije, bo zlasti po porazu konservativcev, učinkovalo tudi naprej in v Parizu morajo računati na nove diplomatske toje v zadevi reparacij. Francija pa se zaveda, da je krepka lastna sila najzanesljivejša garancija za uspeh, zato nastopajo z akcijo, kako Nemčiji ljubljanski pasivnosti definitivno uničiti sleherni nado na protifrancoski uspeh. In zveza s Češkoslovaško predstavlja kar važen korak v tej smeri.

Še pred nedavnim se je čulo o tem, da bi bila Češkoslovaška nekak posredovalec med Londonom in Parizom. Toda za Čeha, obdane skoro okrog in okrog z Nemci, taka nevtralna politika nikakor ni na mestu; zanjo je nemška nevarnost mnogo aktualnejša in realnejša problem, nampram kateremu morajo zavzeti jasno stališče. Z najnovejšo pogodbo so ga zares zavzeli s tem da so stopili v oboroženo, ki ga je francoska diplomacija sklenila okrog Nemčije.

Prav tako pa je tudi jasno, da se mora obratno Francija odlošiti identificirati s češkoslovaškimi interesi v izvonnemski srednji Evropi, kar pride v dobro tudi celokupni Mali antanti. Po drugi strani mora oboje zveze vplivati tudi na stališče Poljske, ki je še bolj zainteresirana v protinemškem pravcu; privesti jo mora bliže Mali antanti.

Morda ne gre do predaleč vesti, ki označujejo novo zvezo kot važno tudi zlede razmerja do Rusije. Francija, ki je v zadnji dobi jako naklonjena obnovi odnošajev z Rusijo, naj ravno češko posredovanje zbliža s sovjeti. Optimisti so

dijo, da bi se dalo doseči celo novo prijateljstvo med Francijo in sovjetsko Rusijo, kajti slednja potrebuje naš sodelovanje francoskega kapitala. Ako bi res moglo češko posredovanje uspeti v tej smeri, tedaj bi se dosegel največji protinemški uspeh nedogledne dalekosežnosti. Bil bi to nedvomno največji politični dogodek od leta 1918. dalje.

Politične beležke

+ Eksekutiva ljubljanske in mariborske JDS ima sejo v četrtek 3. t. m. ob 13. na Zlupanem mostu.

+ Razkrinkane laži. Naša SLS in žnjo mnogi drugi malkontenti v Sloveniji že 5 let širijo laž, da smo demokrati centralisti in da smo se zdaj "spokorili", ko smo razmišljali o avtonomističnih argumentih klerikalcev in ko smo čitali tkzv. Marinkovičev načrt. To istroseno psemem zopet poje glasilo SLS, ki spretno zamenjava svojo zakonodajno avtonomijo z demokrasko samoupravo. Mi smo že rekli, da je avtonomija povsem dosegljiva, če se ji da pomen samouprave, kakor jo garantira ustava in jo že 5 let zahtevalo demokrati. Da pa bo "Slovenec" mirnejši, mu svetujemo, naj čita naša glasila posebno pa "Jutro" več let nazaj in našel bo, da je JDS vedno dosledna in je govorila in pisala pred leti to, kar še danes zahteva. Naj citiramo volilni program JDS od 21. okt. 1920, ko je dr. Žerjav izjavil: "Državno upravo treba izdatno dekoncentrirati. Poleg tega naš program priporoča samoupravo občin, okrajev, pokrajin z lastnimi dohodki in imetjem, z voljenimi zastopi, ki bodo izdajali tudi norme v okviru pooblastila v ustavi in posebnih zakonih in pievezli tudi upravne naloge upravnega značaja". L. 1920 je JDS odločno izjavila, da morajo pokrajine (oblasti) imeti svoje premoženje, da smejo nalagati za kritje svojih stroškov davke in doklade, pri čemer naj bodo realni davki sploh pridržani samoupravi. Sploh vse, kar danes zastopamo, smo zastopali takoj po prevratu. Res pa je, da so klerikalci l. 1920 začeli tajiti narodno jedinstvo, ki so ga priznavali od l. 1917 naprej in nani prisegli na Dunaju, v Ljubljani, v Beogradu. Na mesto samouprav so začeli goniti svojo avtonomijo, ki pa je v resnici federalizem.

+ Škoda moči. "Slovenec" se pritožuje, da demokrati v Sloveniji delajo s polno paro in da so razvili velik delovni program, da izide 12 naših brošur in da naša kulturna organizacija stalno napreduje. Dostavlja, da je to občudovanja vredna poizvedljivost, ki da je je kar škoda, da ne služi lepšim in vzvišenejšim ciljem. "Slovenec" naj vzame na znanje, da s svojim nacionalnim delom služimo najvišjim idealom človeštva in nareda. Z jugoslovansko idejo hočemo vzgajati narod ki bo na Balkanu vodilen in so ves Balkan organiziral v civilizatorno silo. Ali je to mogoče s partikularizmom SLS in njenim cerkvenopolitičnim programom? Škoda moči, ki jo trošite v smeri, katera more naravni razvoj našega naroda pač za par let zadrževati, a preprečiti ga ne mora.

+ Za predsednika radikalnega odbora v ljubljanski oblasti je izvoljen bivši poslanec SLS Fran. Grafenauer. Tem povodom zahteva Stefanovičev "Radikal", da se mora za voditelja radikalov v Sloveniji postaviti G. Grafenauer, ne pa dr. Ravnihar, ki "navzile svojemu dvajsetletnemu delovanju ni pokazal nič in tudi ni dosegel nič" ter je "povsod, kjer je začel v politiki, imel le smolo". — Medtem ko javlja "Slovenec", da pripravlja radikali v Beogradu komuniké, v katerem bodo anatemizirali Stefanoviča in ostale dosedanje radikalne voditelje ter podčlili "koncesijo za Slovenijo" drju Ravniharju in njegovim konzortistom, pa naznanja "Radikal", da je glavni odbor NRS odobril politiko Stela novičeve grupe. Radikalni dirindaj postaja tore, vse večji.

+ Konec naročno-socialne stranke napoveduje glasilo slovenskih komunistov "Delavske Novice", ki prinašajo daljši članek, v katerem ostro obsojajo najnovejšo zvezo narodnih socialcev z radikali. Članek naglašja, da ne more biti nobenega dvoma o tem, da je Ravniharjev blok le nekaj provizoričnega, in da se bo vse skupaj spremenilo v radikalno stranko, kakor hitro se bodo ljudje navadili na ta nenavadni konglomerat. Danes je gotovo dejstvo, da je NSS zavrgla vsa socialistična in proletarska načela. O tej stranki izgubljati mnogo besed bi bilo čudno, saj so volitve 18. marca pokazale, da stranka pravzaprav ni več. Od takrat je bilo o njej le malo slišati. Septetalo se je, da nekateri voditelji pripravljajo temeljit preokret na desno in da se v ta namen pogajajo z radikali. Zdal je to izvršen čin in rodil se je radikalni ljubljanski blok. Tako sodijo komunisti o svojih nekdanjih zaveznikih. Začetkom l. 1923. se je NSS še z njimi pogajala za ustanovitev enotne proletarske fronte in federative delavske stranke, ob koncu leta pa se že nahaja v (zanjo smrtosnem) obujmu najreakcionarnejše partije naše države.

+ Svetozar Pribičević in Marinkovičev samoupravni načrt. Rezultat velike demokraskke skupščine v Zagrebu le našim klerikalcem, kakor tudi radikalom in njihovim najnovejšim zavernikom zapri sapo. Pričakovali so, da prišede Pribičevićem in Marinkovičem do javnega konflikta, mesto tega pa se je pokazalo, da vlada v stranki o vprašanju samouprave popolna edinstvo. Ker pa kljub temu naglašajo, da je Pribičević nasprotnik Marinkovičevega načrta o

samoupravi, citiramo dobesedno tozadevno resolucijo, sprejeto na konferenci v Zagrebu, ki se glasi: "Na predlog posl. Svetozarja Pribičevića sprejema sestastek zaupnikov, ne spuščajoč se v posameznosti, v načelu iniciativni predlog glavnega odbora stranke za uvedbo prave samouprave, kakor odgovarja to resnični konferenci in velike sarajevske skupščine, na kateri je bila ustanovljena demokraskta stranka 15. in 16. februarja 1919 in programu demokraskte stranke, sprejem na kongresu 1921.

+ Novodobna nemškutarija. Pišejo nam: Spominjamo se nekdanjih nemškutarjev, katerih ostanki še danes stršijo po spodnještajerskih mestih in trgih. Sedaj se zbira v Ljubljani družba pod vodstvom dr. Ravniharja, ki ima edino nalogo, da podpre propadajoči režim. Ta režim pa pri nas podpira Nemec, ki so čisto pangermansko orientirani in naravno je, da so oni, ki tak režim podpirajo, sami pristajali podpiranja Nemcev, torej neke nove vrste nemškutarji, katerih smo mislili, da smo se že iznebili.

Po svetu

— Kardinalski kolegij. Po zadnjih imenovanjih obstoji kardinalski kolegij iz 64 članov, od katerih je 33 Italijanov, in 31 inozemcev, in sicer 7 Francozov, po štiri Nemci in Španci, po dva Angleži Poljska, Avstrijci in Amerikanci ter po en Belgijec, Kanadeec, Čehoslovak, Madžar, Ireec, Portugalcec, Braziljanec in Holandec.

— Znanstvena ekspedicija v Orient. Znanstveni ekspediciji in orientalist B. Hrozny, profesor na Karlovi univerzi v Pragi namerava spomladi organizirati veliko naučno ekspedicijo v Malo Azijo, Sirijo in Palestino. Profesor Hrozny je že leta 1905. prisostvoval številnim izkopavanjem v Siriji. Glavni cilj ekspedicije pa je, da točno prouči gradivo, ki se nanaša na malo azijsko plemo Hetita in da zbere podatke o zgodovini ostalih narodov Anatolije. Sredstva za to ekspedicijo bo nudil deloma predsednik Masaryk in vlada, a deloma češkoslovaški gospodarski krog.

— Maršal Foch na Angleškem. Maršal Foch pripe, kakor poročajo "Evening News" sredi januarja v Anglijo, da sprejme častno meščanstvo 15 angleških mest.

Prosveta

Ljubljanska drama.

Sreda, 2.: "Niu". A.

Četrtek, 3.: "Golobček". Izv.

Ljubljanska opera.

Sreda, 2.: "Tosca". F.

Četrtek, 3.: "Gospodsvetski sen". E.

Petek, 4.: "Psoglavci". C.

— Mariborsko gledališče. Opera pripravila Humperdinckovo opero "Janko in Metka". Iz lanske sezone bodo ponovili opereto "Pri treh mladenkah" v spreminjeni zasedbi. Drama pripravila 5. januar premiero Hlasencevejeve ekspressionistične drame "Oni" in v. v. enja v režiji G. Bratine ter Balzacove komedije Mercedet v režiji G. Kovčič. Gdč. Vavpotičeva iz Ljubljane pa bo še pred 10. januarjem priredila v mariborskem gledališču baletni večer s spremljanjem pianista G. Stritofa.

Dr. Pivkovo "Seme" izšlo. O božiču je izšlo, kakor smo že poročali, iz serije dr. Pivkovih spisov "Proti Avstriji" prva večja knjiga "Seme-Carzano" na 128 straneh s 7 slikami prof. Zagarja s soško fronte. Knjiga vsebuje odstavke: "Prizor ob mobilizaciji 1914.", "Pri polju v Krivodolju", "Slovenska družba", "Na črnogorski fronti", "V Črni gorah", "Gollemi", "Skadarski", "Koplik", "Na soško fronto", "Tolminsko podletje" itd. Stane 20 Din in se naroča pri klubu dobroteljev v Mariboru ali Sokolskem društvu v Mariboru. Veleznimili spis o telovanju prvih slovenskih revolucionarjev ima prikužno obliko, lep papir in šeden tisk ter je najprimernejše božično in novoletno darilo, ki ne bi smelo manjkati v nobeni narodni hiši.

BLIŽNJI KONCERTI V LJUBLJANI.

Dne 7. januarja 1921. priredi svoj drugi koncert operni baritonist G. dr. Alexander Rigo, na katerem bo med drugim izvajal prvokrat Janko Ravnikorlikus samorpevov pod naslovom "Eg quidille". Ostali program je sestavljen iz najlepših točk naše in svetovne literature.

Pevski zbor Glasbene Matice v Ljubljani nastopi po daljšem preledku zopet z velikim in impozantnim delom z soli, zbor in orkester. Izvaja se namreč 14. januarja svetovnoznano Dvojakovo delo "Stabat Mater". Zborov part poje pevski zbor Glasbene Matice, 4 solistov "ke vloze prevzamejo člani tukajšnjih opere: gdč. Zikova, ga. Borova, g. Šimenc in g. Betetto. Orkestralno spremljevanje pa muzika Dravske divizijske oblasti.

Dne 21. januarja pa priredi svoj 11. simfonični koncert muzika Dravske divizijske oblasti pod vodstvom svojega kapelnika dr. Josipa Corina. Na tem koncertu se deluje Hrvat Guro Tkalčič, priznani solist svetovnega slovesa. Vsi trije koncerti obetajo velik muzikalni užitek in bodo vstopnice v predprodaji v Matični knjižarni. Podrobne sporede se javimo Danes opozarjamo v prvi vrsti na dr. Rigov koncert, ki je s svojim prvim koncertom dosegel izredni uspeh.

Naši kraji in ljudje

Iz lefa v lefo

SILVESTROVI VEČERI V SLOVENSKEH MESTIH. — NEMSKA IZ-
ZIVANJA V CELJU IN PTUJU.

V LJUBLJANI.

Ljubljana, 1. januarja.

Salamensko je pritisnil drobn mirazek za Silvestrovo, dlanilo staro leto za slo-
vo strupeno sapo s sivih Kamulskih pla-
nin, da so v mraku poglale na oknih le-
dene rože in tiho zasijala nežna rudiča
za Silvestrova slovesa na nosovih raz-
gibanju pasantov po vjugastih ljubljanskih
ulicah. Gledilo se je tedaj, da so na
Silvestrov večer ozlebe koprive,
usahnile mukrocvetuče rožice. Jutranjih
Novosti in iznad ledu svojih deficitov
pustile tratično dnevnika, narod-
nega in takorekoč brez kompromisov.

Podal se je torej Silvester rano proti
večeru svojega dne na odhodu, in koga
je srečal obotavljajoč se križem na ulic-
nih križiščih in komur se je mudilo v
Fazmo, Narodni dom, v Areni ali dru-
gam, pomotril ga je izpod košate svoje
kučine in rekel tako: »Ne zatajaj se.
Ljubljancin, tudi nočjo se ne boš; bog
ti dal dobro voljo in bo vse drugo doda-
mo! In je rekel Silvester tako prav po-
sebej se tistim koreninam ljubljanskim,
ki ničesar ne dajo na »fokline« in po-
nočne alegorije in — zvesti celoletni tra-
diciji — tudi silvestrujejo v oštariji, v
isto domačo oštarijo, v vajenem starem
koku, za omizjem prošlih in bodočih ve-
čerov, če bo zdravja, božakov, manj po-
litike in več zlatega, zlatega rodoljublja.

Kako so se svetila okna tujih dvo-
ran, kjer se je gnetla pisana družba, va-
lovali božajoči valčki, zvenel smeh in le-
pe besede, vpletala se v srca priroko-
vanja, ganotje in navdušenje, navduše-
nje... Odšli je Šenkla svoj zaspno
dvanaest uro, veselo je odjeknilo v
dvoranah in družbah. Počli je sampa-
netec... nekod, seveda, samo nekod, v
ostalem je cvilek opravil veselo sed-
nino.

Novo leto ni nič več vitez mladi, z
ognjem v levi, z mečem v desni; pri-
bal se je kakor lehak bolem s kljub-
kom postrani, zvižgajoč nad vso nevoljo
svoje dobe. Kakor se je prizibal ta bo-
lem za čistim Silvestrom skozi ljub-
ljanske ulice, je srečaval svoje znance,
svoje stare znanke, vračajoče se domov
spat, spat... iz megle, rezke ljubljans-
ke megle je v zapoznelo novoletno ju-
tro vrazil stari Grad... Kakor velik
maček, dremajoč nad Ljubljano. Šele
proti poldnevju se je zjasnil in v mla-
nem svitu skromnega solca mežiknil
mestu pod seboj: Deca moja, ostanemo
pri starem? I, kako pa!

Silvestrov je bilo v Ljubljani polno;
in vse polno, prenapolnjeno. Kakor da
se hočejo ljudje v zadnjih urah maše-
vati in odškodovati za vse zlo, za vse
nesrečo, za vse pomanjkanje in gorje.
Kar jih je nagomililo preteklo leto nad
glavi običajnih zemljanov. In kakor da
se hočejo načrpati puzina za boje in
trpljenje, ki jih obeta obilo tudi novo le-
to. Da so se mnogi odškodovali preveč
ti si nabrali korajže preveč, kdo bo za-
meril in kdo se začudil, kdor pozna Ljub-
ljano in Ljubljance. Pozna jih tudi naša
policija, zato je zadržala malo in
prstor njene kronike, določen za Silve-
strovo noč je ostal prazen.

Sokol I. je zbral svoje drage v Ka-
zinski dvorani, ki pa je bila, kakor skoro
ob vseh pridelitvah, tudi ta večer mnogo
premajhna. Cele procesije so se vra-
čale, ker ni bilo več prostora. Narodni
dom je imel v svojih prostorih kar štiri
večere. V telovadnici se je oddolžil svoj
stari tradiciji ljubljanski Sokol, v veliki
dvorani se je poslavjal od starega leta
»Ljubljanski zvon«, v restavraciji »Če-
ška obec« in v arni Orjuna. Povsod ži-
valno, prijetno, tudi razposajeno življe-
nje. Klerikalce je zbrala v »Unions«
»Ljubljana«, Primorci so se odzvali va-
bi »Soča« pri Levu, v »Livolju« so se
raduvali člani in prijatelji »Zidarskega
in tesarskega društva« itd. Poleg tega pa
je nešteto zabav po gostilnah in privat-
nih domovih. Pred poldnevjo so preva-
dovali več ali manj resne akademije,
zabavne seveda s številnimi zabavnimi
točkami, po poldnevju si je uzurpiral vsa
oblast ples, ki je prezentiral vse njunse
od valčka do jave.

V MARIBORU.

Letos se je Maribor na Silvestrov večer
osredotočil na sokolsko prireditev v Na-
rodnem domu, ki je prav sijajno uspeša.
Udeležba je bila toliko, da je bil ves Na-
rodni dom do zadnjega kotlička poln ob-
činstva. Gledali uspeh v korist Sokolske-
ga doma je krusen, še večji pa je mora-
len. Prvič so stopili gledališki umetniki
v Narodnem domu pred široko javnost, ki
jih je zato tudi po zaslugi simpatično
pozdravljala. Podobno sodelovanje bo tu-
di gledališki znatno koristilo, ker dviga
interes publike za njih. Mitrovičeva, Ha-
rtlovič, Razberger, Savinova in Pelkova, ki
so nastopili na tem Silvestrovem večeru,
so želi za svoje izbrane točke cele silvo
ovacij. Višek večera pa so nudile pro-
kurne žive slike in alegorije Sokolov,
kakor je staraša dr. Pivko spregovoril
v pozdrav novemu letu. Mladina pa je
hajala do ranega jutra.

Tudi ostale Silvestrovo prireditve so
bile jako dobro obiskane, posebej ljubljani
pri Gambirinu in v Ljubljanskem domu

in nešteto drugih po gostilnah in kavar-
nah. Po ulicah pa je bil mir razen obi-
čajnega petja in vriskanja razposajenih
veseljakov. Policija je aretirala dva vro-
čerkvneža, eden je v svoji bojažljivosti
potegnil sabljo, stražniku iz nožnice, v
Melju pa je neznanec vlomil v neko sta-
novanje in odnesel obleko.

Novo leto je bilo mirno, gledališke po-
poldne in zvečer dobro obiskano in igral-
ci so se tudi popoldne izredno potrudili.
V Narodnem domu je imel pater Paulus
s svojo katoliško omladino in tremi mu-
zikami božično. Pater Pavel se ne pre-
stano giblje, pozna se mu Krekova šola.
Nemci so se udeležili slovenskih in so-
cialističnih prireditev, tako da onemo-
gočenega večera »Marburger-Männerge-
sangvereine« ni nihče pogrešal.

V CELJU.

Celje, 1. januarja.

Silvestrov večer v Celju je potekel zo-
pet v znaku oborožene zaštite nemško-
nacionalne kolonije v Celju. Nemški ro-
negatski pridobitni krogi, ki žive izklju-
čno od denarja slovenskih odjemalcev ter
sedanja turško-nemška vlada so se men-
da zakleli, da hočejo za vsako ceno na
vročih tleh spodajstajerskih mest izzvati
nemire. Tudi večeraj so v Celju pod pa-
tronanco vlade uprizorili naši narodni
nasprotniki v hotelu Union Silvestrovo
slavje. Alarmantne vesti iz Maribora ter
enodušen odmev vse slovenske javnosti
brez razlike strank proti neprestanim iz-
zivalnim veselcem nasprotnikov so me-
sto v večernih urah spremenili v tabo-
rišče. Vlada je alarmirala ves policijski
aparati, ki je, pomočen z detektivni in
številnimi orožilskimi patrulami, zastre-
žil vse mesto. Za vsak slučaj je bila pri-
pravljena tudi vojaška pomoč.

Pod to zaščito se je nemška slavnost
res tudi vršila. Kontrolni organi, ki so
bili poslani na to slavnost, so ugotovili
znano dejstvo, da se je slavnosti udele-
žilo le malo Nemcev, ampak večinoma le
renegati, s katerimi hoče menda vlada
urediti nacionalno in državno misel ob
avstrijski mejli. Tem renegatom pa ve-
lja naš nezprosen boj, ki bo dobojevan
v naš prilog tudi proti vladnemu postop-
panju.

Demonstrativno veličastna je bila ude-
ležba na Sokolskem Silvestrovem večeru
v Narodnem domu. Vsi lokalni so bili polni
do zadnjega kotlička in mnogi ljudje
je moralo otiči, ker ni bilo več najti prostora.
Na slavnosti je vladalo ves večer ne-
ko vznemirjeno in slavnostno razpoloženje,
ki je bilo odmev dogodkov na ulici. Iz-
brani nastopi članov in članice Sokolske-
ga društva, katerega prvi so izvajali pet
krasnih skupin, članice pa vaje z gore-
limi kiji, vesoligra, življenski pevski
nastop br. Reša ter g. Jankota in Zorjana,
članov mesnega gledališča v Celju, so
izvali živahen aplavz. O poldnevju je na-
govoril občinstvo starosta br. dr. Milko
Hrašovec. Prekrasna alegorija br. Ben-
čana je zaključila spored ter otvorila no-
vo leto. Po ulicah so zmizovali orožniki,
policiisti in detektivni ter stiskali jezo
pesti proti nim, ki jih podljo na cesto
v varstvo odpadnikov naroda in države.
Da bi bila vlada one izdatka, ki so bili
združeni s tem varstvom celjske nem-
škutarje, razdelila med državno urad-
ništvu Celja in okolice, prejel bi bil vsak
lepo darilo za novo leto.

Danes, na novega leta, je tvorilo vi-
ro in mirno. Dnevni pogovor morda oče-
rajnji dogodki in Mariboru in Celju, ki
vzbujajo splošno ogorčenje. Klerikalci
so obhajali svoj Silvestrov večer pri »Be-
lem volu«, socialisti pa pri »Zelenem
travniku«.

V PTUJU.

Ptuj, 1. januarja

Ptujski Nemci so obhajali svoj Silve-
strov večer prav klavirno. Pošiljali in
delili so že par dni zanj vabila, nemška
seveda, raznim služkinjam, hlapcem in
doklam, češ, da bo na večeru dovolj pi-
jače in vsa druga zastoj. Sredi noči pa
so vsi pravi in nepravni člani »Pettau-
er-Männergesangsvereine« in Ptuj« izgi-
nili kot kafa s svoje veselice — ko se
je začelo, da se zbira Orjuna. Reveži si
menda še srečnejšega novega leta niso
imeli časa veseliti. Da so ptujski Nemci
tudi in lepše proslavili Silvestrov ve-
čer, jim je ptujsko »Dramatično društvo«
posodilo za ta večer še kulise. Obhajoma
ta korak navedenega narodno-kulturnega
društva najostreje in to tem bolj, ker so
nam še pred kratkim ravno Nemci po-
tom bliskoma župana Lossinskega do-
lali najhujše zaprele pri sklopanju po-
zdrbe z mestno občino glede najema
gledališča.

Mariborski Nemci pri volikem županu

Maribor, 1. januarja.

Predsedstvo mariborskih Nemcev, ad-
vokat dr. Orosel, sin bivšega predsedni-
ka Slovenskega štaličice, posestnik Nasko-
vinski trgovca Pirmer in drugi, so prišli
v večji deputaciji radi potrjitv šip v zna-
ni Občinski dvorani protestirati k velike-
mu županu dr. Ploju. Uspeh njihove in-
tervencije nam ni znan. Dr. Orosel se je
že v čakalnici hudo renecel, češ da ob-

lastva premilo postopalo proti sloven-
skim nacionalistom.

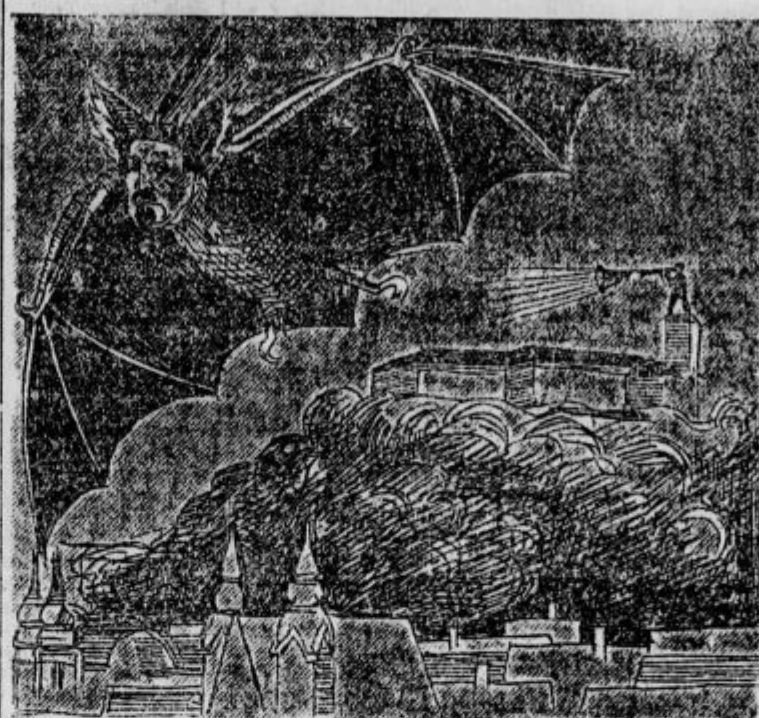
Po mestu širijo Nemci govorice, da
pivovarna Odtz sploh ne misli več po-
praviti dvorane za javne prireditve, am-
trak jo misli adaptirati za skladišče ali
za kak drug koristni namen. To bi ne
bilo baš v interesu kulturnega razvoja
v Mariboru, čeprav je treba javno pribli-
ti, da je znalo podjetje sedaj poškode-
vano dvorano tudi doslej prav po trgo-
vsko eksploatirati v korist svoje blagaj-
ne, posebno napram slovenskim korp-
oracijam.

Pivovarna Odtz, katere lastniki
so še mladoletni, vodi bivši nemški ad-
vokat dr. Possek v strogo nemško-naci-
onalnem duhu, kar je opaziti predvsem
pri nastavljenih. Ker je pivovarna so-
kvestirana, je pričakovati, da bo znal
sekvester g. Lojze Sianovec, glavni taj-
nik radikalne stranke v Mariboru, va-
rovati splošno in naše narodne interese.

Sploh je čudno, da vlada doslej še ni
primerno pritiskala na podjetje v svrlo
nacionaliziranja, tako da gre ves ogro-
men dobiček podjetja, ki prodaja svoje
pivo izključno v Jugoslaviji, samo v ro-
ko nemških avstrijskih državljanov.

O eksploziji sami nam poročajo s po-
litije, da je bila kot bomba uporabljena
le steklenica, napolnjena z nitroglicer-
inom.

Klic v Silvestrski noči

Halo! Halo! Čuvajte se! Pilpogačičana... enajstih Irfotanaa...

Na shodu »Narodno-napredne stran-
ke«, ki se je vršil v ljubljanskem Mest-
nem domu 16. februarja 1908., je blago-
pokojni dr. Ivan Tavčar govoril o
19. junija. Razum običajnih dvojnih pra-
znikov (velika noč, blinkosti in božič) sta
po dva praznika skupaj še o svečnicah,
ki pade na soboto, ob Vidovem dnevu
(sobota), ob mali gospojni (pundoljci),
na vseh svetnikov (sobota) in ob Mari-
jinem spočetju, ki pade na ponedeljek.

ljana mesto za takšne politične netopir-
ke? Če Ljubljana še kaj nase gleda, če
še kaj da za politično odkritosrčnost
mora politikom, ki se ne upajo pred njo
z odprtim vizirjem stupiti, prag pokaza-
ti. Kdor hoče biti v politiki pisan kot
velikonočni piruh, ta naj gre v kakšno
gorsko vas, tam bo morda ujel še kak-
šne kaline, ali v Ljubljani se na takšen
lep ne vsedamo več, tu zahtevamo, da
ima vsakdo pogum brez ovinkov zastopati
načela svoje stranke.

Domače vesti

LETO 1924

je prestopno leto. Predpust je dolg in
traja 60 dni. Pust je 4. marca, velika
noč 20. aprila, blinkosti 8. junija, telovo
19. junija. Razum običajnih dvojnih pra-
znikov (velika noč, blinkosti in božič) sta
po dva praznika skupaj še o svečnicah,
ki pade na soboto, ob Vidovem dnevu
(sobota), ob mali gospojni (pundoljci),
na vseh svetnikov (sobota) in ob Mari-
jinem spočetju, ki pade na ponedeljek.

• **Valno opozorilo.** Cenjene naročnike
prosimo, da brez odloga, najkasneje pa
do 8. t. m. pošljijo naročnino za tekoče
leto. Položnice so bile priložene »Jutru«
že pred božičnimi prazniki. Naročnina
znaša za vse kraje v naši državi mesečno
20 Din, polletno 120 Din., za celo leto pa
240 Din, za kraje izven Jugoslavije pa
30 Din mesečno. Svetujemo vsakomur,
da naj po možnosti plača naročnino vsaj
za tri mesece naprej, ker s tem prihrani
nešteto truda upravljalca, a tudi sami
nimajo potem toliko skrbi in sitnosti
z plačilom naročnine. Nove naročnike
vabimo, da naj tudi takoj naroče »Jutro«
ako hočejo, da bodo prejeli še vse šte-
vilke od novega leta naprej. Pozneje jim
ne bomo mogli več postreči z že izišli
številkami »Jutra«. Uprava »Jutra«.

• **Za inserate, male oglase in objave**
med tekstom vseh vrst v »Jutru« pro-
bujemo na drugem mestu podrobni ta-
rif, ki odgovarja tarifi drugih velikih
ljubljanskih dnevnikov. Interesanti naj
blagovolijo tarifi »Jutra« in zlasti oni, ki
se poslužujejo o našega lista za manjše ob-
jave med tekstom, naj pošiljajo objave
samo na naslov: »Uprava »Jutra« v Ljub-
ljani, Prešernova ulica 54« ter naj prilo-
že za priobčitev predplatni znesek denar-
ja, ako hočejo, da se bo objava objavila
in ne bo nobenih zaskrbljenj.

• **Kraljevo božično nagrado** za naj-
boljšega slovenskega diaka, je prejel na
ljubljanski reški četrtolice Ivan Pin-
ter iz Trbovelj. — Na I. drž. gimna-
ziju je dobil kraljevo nagrado osmošolec
Mirko Košir.

• **Leto 1924. v stoletnem koledarju.**
Koga bi ne zanimalo vprašanje, kakšno
bo leto 1924? Prijatelji si šele »srečno
novo leto« in vraga v obilju, a obilje je
v veliki meri odvisno od klimatskih raz-
mer. Stoletni koledar župnika Mikloušiča
prorokuje za leto 1924., da bo bolj
mokra in topla, torej precej rodovit-
na, a ker bo zima trajala najbrže daleč
v spomin, bo tudi vsa vsaj za tri tedne
pomejše dozorila. O spominu pravi: Do
maja bo hladna in mokra, od 10. do 18.
topla, potem pa zopet hladna in vlažna.

Ubitalec Filipović je skrušil nato pobeg-
niti, toda policija ga je izsledila in areti-
rala. Po aretaciji je ponovno skušal po-
begniti, a je bil na begu od policije
ustrelen.

• **Razdelitev bivše avstroogradske trgov-
ske mornarice.** Italijanska vlada je obve-
stila našo, da je potrdila zapisnik o iz-
vedbi Trumbić-Bertolinijevega sporazuma
iz leta 1920, ki se nanaša na razdeli-
tev trgovske mornarice bivše avstroogr-
adske države. S tem je omogočena končna
ureditev vprašanja o prenosu sedeža
onih parobrodskih družb v Jugoslavijo,
ki so po pogodbi pripadle naši državi.

Tako se bosta v kratkem preselili iz Tr-
sta v Jugoslavijo družbi »Dalmatia« in
»Oceania«.

• **Smrtna kosa.** — V celjski bolnici je
umrl dne 31. decembra g. Fran Zuš, po-
sestnik in trgovec v Mozirju. Pokoj-
nik je bil zavezen narodnjak in znan
daleč naokoli. Pogreb se bo vršil danes,
ob dveh popoldne v Zalu. — V Novem
mestu je umrla gospa Marija Kenda-
roj. Zupančič, posestnica in trgovka v
Novem mestu, stara komaj 34 let. Po-
kopali so jo večeraj. — V Skoplju je
umrl tamkajšnji carinski posrednik g.
Mihajlo Ačimović, bivši carinski po-
srednik v Sloveniji, kjer je imel nalogo,
da organizira carinsko službo. Podlegel
je boleznim, ki si jo je nakopal v svetovni
vojni. — Šinoci je umrl v Ljubljani v
77. letu starosti in po dolgem težkem
trpljenju Jožef Vetter, ki je služil
45 let kot kovaški mojster v Samosovi
litrni, potem pa v Strojnih tovarnah in
livarnah. Skozi več desetletij je bil iz-
vrševalni član prostovoljnega gasilnega
in reševalnega društva. Vel, ki so ga po-
znali, ga obdržijo v prijateljskem spo-
minu. Blag jim spomin!

• **Mestni šolski svet celjski** ima danes
2. januarja izredno sejo o disciplinarnih
slučajih na meščanski šoli.

• **Selska pošta** so je dovolila iz Pra-
gerskega na Gorico, okr. Maribor, od
1. januarja 1924. Dostavljala se bo vsak
ponedeljek, sredo in petek. Dosedanja
pošta Rače je za občino Gorica odpada.

• **Šola za umetno vrtnarstvo.** V No-
vem Sadu se v najkrajšem času otvori
državna šola za umetno vrtnarstvo. Š-
ola je združen internat. Sprejme se
splošno 15 učencev, od teh osem na
državne stroške.

• **Prepoved burleskega plesa** v Ma-
riboru je sedaj tudi v drugi instanci po-
trjena.

• **Izprememba posesti.** Vilo nemškega
stavbenega mojstra Friedigerja v Ma-
riboru je kupil trgovec Josip Škerlec iz
Gornje Radgone.

• **Sokol I. v Ljubljani.** Za sokolski
dom na Taboru so zavedni Borovničani
zbrali veliki vagon stavbenega lesa in le
zbirko v denarju. Z zelenjem okrašen
vagon pošljejo v Ljubljano dne 2. ali 3.
t. m. Spremljalo ga bo odposlanstvo dar-
ovalcev. — Lep znak požrtvovalne so-
kolke zavednosti.

• **Dar ljubitelja umetnosti.** Iz Celje
nam pišejo: Gospod Gruden, ravnatelj
celjske podružnice ljubljanske kreditne
banke je podaril iz lastnega nagiba u-
metniškemu klubu »Vesna« v svrhu krite
ja režijskih stroškov pri prireditvi umet-
niške razstave v Celju 250 dinarjev. Naj
bi njegov dar, ki je pod navdušenja za
plemenito kulturno delo ljubljanskih slu-
karjev, našel obilo posnemalcev.

• **Moje vojne obveznosti, dolžnosti in
pravice.** V založbi pisatelja je izšla ne-
davno v hrvaškem jeziku za vsakega
vojaškega obveznca zelo inštruktivna
knjiga »Moje vojne obveze, dolžnosti in
pravice«, katero je sestavljal naš rojak ge-
neralštinski polkovnik Rudolf Lukšanec.
Knjiga je urejena po novem zakonu o
ustroju vojske in je jako pregledna,
lahko razumljiva za vsakega Slovenca,
akoravno je pisana v hrvaškem jeziku,
in večinoma za vse vojaške obvez-
nike, ki pridejo od leta 1924. naprej k
rekrutaciji. Iz knjige lahko vsak obvez-
nik izve svoje dolžnosti in pravice v ka-
drovski službi — ali je podvržen vojaški
obveznosti, koliko časa mora služiti, ali
ima pravico do skrajšanega roka ali do
splošne oprostitve, kako mora postopati,
ako ima posebne prošnje, tako da mu ni
treba hoditi po navstave daleč k vojaškim
komandam. V knjigi so tudi popisane
vse vojaške šole v vojski in mornarici,
podoficirske in oficirske službe, žandar-
merija, pogranična trupa itd. Ako je ob-
veznik o svojih pravicah in dolžnostih
informiran, lahko pri rekrutaciji uveljavi
svoje pravice. Knjiga se posebno pripo-
roča vzgojiteljem in svetovalecem ljud-
stva, učiteljem, župnikom, posebno pa
županom, ker so obvezniki najbolj
nanj obračajo. Knjiga jim da jasno in
pregledno vse potrebne nasvete. Dobi se
v knjigarnah in pri izdajatelju. Cena 30
dinarjev.

• **Za zvišanje dijaških štipendij.** Mini-
ster prosvete je sprejel prošnjo soboto
deputacije, sestojalo iz rektorja in de-
kanov vseh fakultet beograjske univer-
ze, ki so mu nujno nasvetovali primerno
zvišanje dijaških štipendij.

• **Arhiv in muzej za Vojvodino.** —
Uprava »Matice Srpske« v Novem Sadu
je pričela nedavno s pripravljalnim deli
za ustanovitev arhiva in muzeja za Voj-
vodino. Pripravljalna dela za arhiv so
že dovršena, istotako tudi zbirka objek-
tov za muzej, ki pa se mora še strokovno
urediti. Rešiti pa je treba še važno
vprašanje glede nameščenja teh važnih
institucij.

• **Beograjski električni tramvaj** je po
dogetranji pravdi z belgijsko družbo za
električno cestno železnico, prejel v last
beograjske mestne občine. Odškodnina,
ki jo je mednarodno razsodišče v Parizu

• **Smrti dveh Jugoslovancev v Ameriki.**
Ameriški listi poročajo o tragični smrti
dveh Jugoslovancev, ki sta se za časa so-
vetne vojne borili kot dobrovoljci na so-
vetski fronti. Nikola Munčič iz Gornje
Dubrave pri Ogulinu je živel v državi
O'lio. Nekateri dne je nekem odpotoval, a
ker je imel v sebi bolezen, se je nenadoma
vrtel domov. Njega je pri svoji ženi
njeneva ljubica, ki je Munčiča zavržno
napadel ter ga z boksom na mestu ubil.

Iz življenja in sveta

Na Silvestrovo

Zopet je zašlo leto v zaton in sveta se novo. 1923 let je minilo od rojstva Krista, a koliko let je preteklo od začetka sveta? Na to vprašanje ni odgovora. Ernest Hæckel je postavil razvoj zemlje do onega časa, ko se je Zemlja iz mgle razvila v belo zvezdo, v razloboje 24 ur ter trdi na tej podlagi sledeče: Rečimo, da je postala Zemlja bela zvezda točno o polnoči! Do rumenobarvne zvezde se je ohladila do 4. ure 6 minut zjutraj; kot rdeča zvezda je žarela do 7. ure 54 minut zjutraj; skorja se je delala do 11. ure 55; morje je nastajalo do 2. ure 49; življenje se je začelo najkasneje ob 6. uri 32 zvečer; stari vek življenja se je začel ob 9. uri 49 minut; srednji vek ob 11. uri 42 minut ponoči, novi vek pa ob 11. uri 55 min. in 27 sek. Človek se je pojavil šele 55 sekund pred polnočjo. Organično življenje na Zemlji je 360krat starejše kakor človek. Približno živi človek na Zemlji 500.000 let! Zgodovinske dobe so ničlo malenkostne v primeri z dobo zemlje, organizmov in človeštva. Najstarejši viri so stari komaj 7000 let. A o 8000 letih teh 7000 let vemo le zelo malo. Najstarejši človeški izdelki, ki jih poznamo, so baje stari okoli sto let.

Ob novem letu 1924 stoji torej človeštvo na visoki lestvi, ki se dviga iz teme navzgor k luči že nad pol milijona let visoko. A kje je konec te lestve? Nevzdržno se pomika človek vlije in vlije od prečke k prečki. Toda vlije vsemu napredovanju je še vedno daleč od popolnosti. Bog je ustvaril človeka po svoji podobi; ali minila vojna in vsak dan pojavljajoča se zverstva kažejo, da je do ideala še neskončno daleč.

Kaj nas čaka v novem letu

«New York World» je pred letom dni objavil proročanje za prošlo leto 1923. Prorokovanje je podal neki profesor Raymond, ki biva v Parizu. Mož je napovedal več stvari, ki so se tokom leta uresničile. Med drugim je proročeval zasedbo ruhrskega ozemlja, vulkanične izbruh v Italiji, potres na Japonskem, diktaturo v Nemčiji, smrt ameriškega prezidenta in stabilizacijo avstrijske krome. Neki angleški časnikar, ki je izpolnil profesorjeve proročanja natančno zasledoval in se je za moža zanimal, da je pred kratkim podal k njemu, da ga izpraša o dogodkih v l. 1924. Vprašanec je časnikarju izdal, da je pri poklicu jurist, po narodnosti Madžar ter je napovedal za leto 1924 sledeče dogodke:

Leta 1924 bodo Nemci začeli plačevati denarne obveznosti, katere bodo tokom 25 let popolnoma poravnali. Poleg plačil v denarju bodo poravnali tudi odškodninske zahteve v naravnih dobrinah. Francozi bodo tokom novega leta odpoklicali z nemškega ozemlja svoje čete do zadnjega vojaka. Na koncu leta ne bo na nemških tleh nobenega uniformiranega Francoza. V novem letu bo dalje izklicana renska republika. V Nemčiji se bodo razmere izboljšale, ker se izvedejo razne davčne preuredbe. Nemčiji se bodo približale nekatere nevtralne države, katere ji bodo pomagale. Leta 1925 se tem državam pridruži tudi Francija. Takrat dobi Nemčija znatno pomoč.

Wittelsbahovci bodo tokom petih let zopet zasedli svoj prestol, še prej pa se bo Bavarska odcepila od Nemčije ter bo navezala dobre stike z Avstrijo, s katero se ne bo združila. Nemški cesar se ne povrne na prestol in tudi kronprince nima politične bodočnosti.

Vojne nevarnosti v novem letu ne bo. Rasprotno, v letih 1934 in 1938 pride do zblizanja med Francijo in Nemčijo. Poljski republikli, se bližajo boljši časi pod

pokroviteljstvom Francije in Češkoslovaške. Mala antanta ostane. Masaryk bo prezident republike do svoje smrti. Beneš pa se odpira najlepša prihodnost. Prorokoval se bo posebno v finančnih zadevah. V Italiji bo Mussolini dosegel sporazum med svetlo Stolic in državo, a predno minejo tri leta se bo umaknil s vsakega mesta.

V Španiji bo revolucija omajala prestol, toda kralj Alfonz bo šele pozneje bežal v Anglijo, da si z begom prihrani odpoved na prestol. Po njegovem begu bo v deželi izklicana republika. V ameriških Združenih državah pridejo leta 1928 ali 1929 na površje zopet demokrati. L. 1925 pa bo nastopila Amerika z intervencijo v prid Nemčiji, Avstriji, Madžarski, Italiji in Grški. Rusija bo l. 1924 prošla za sprejem v Zvezo narodov. Boljševiki bodo sklenili ugodno pogodbo z Nemčijo in Anglijo. Nepriznani prekrat v ruskih notranjih razmerah bo pomagal buržoaziji zopet na površje. Francosko-angleška zveza bo v glavnem ostala. Odnosaji med Nemčijo in Anglijo se bodo v letu 1924 znatno okrepili. V Angliji pride l. 1924 do moči in besede zopet Lloyd George, ki bo igral veliko vlogo in kateremu se bosta umaknila lord Curzon in Baldwin. Tekom par let pa se bo storil francosko-italijansko-rusko-nemški blok, ki bo znatno škodoval Angliji. Velika Britanija pride radi tega pozneje ob vse svoje kolonije. Med l. 1942 in 1946 pa izbruhne vojna med Japonsko in med Združenimi državami Ameriki v tem konfliktu podlež.

V Franciji se bo vrednost franka zelo zmanjšala, toda Poincaré ostane še celo leto 1924 na krmilu. Volitve prinesejo desničarsko zbornico. Med l. 1928 in 1932 postane ministrski predsednik zopet Briand. L. 1924 bo na kontinentu en potres, dalje bosta umrla dva znana francoska državnik, v Rusiji bosta umorjena dva znana boljševiški voditelja, in umri bo tudi neki inozemski poslanik, ki je Franciji mnogo škodoval na političnem ugledu.

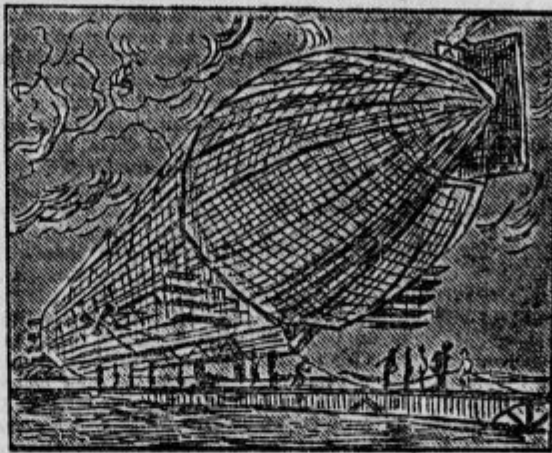
Tako prorokuje skrivnostni Madžar. V koliko ima prav, bomo lahko presodili čez eno leto.

Usodni konec vodljivega zrakoplova

18. decembra se je dvignil iz svojega hangarja v Cuers-Pierrefeu na južno francoski obali v zrak vodljiv zrakoplov «Dixmude». Nosil je s seboj 50 ljudi ter je hotel napraviti poizvedovalno vožnjo nad Saharo, od koder se je hotel vrniti v domovino. Cilj «Dixmude» je bilo mesto Insalah, ki leži v oazi Tuzat in saharjski puščavi. Prve dneve je vodil zrakoplov srečno jadral. Plul je nad Korziko in Sardinijo, šel čez Sredozemsko morje do Bizerte ter je v sredo, 19. decembra popoldne dospel na cilj. Nato se je hotel vrniti. Tedaj pa je nastopila nepričakovana izprememba v ozračju. Barometer je padel. Poveljnik zrakoplova je sklepal, da se bliža vihar s severne strani. Dal je zato ukaz, da se mora zrakoplov obrniti proti jugu zelo počasi, in da sme na uro napraviti samo 20 km. Zrakoplov se je dvignil. V petek 21. decembra zjutraj pa je nastal strašen vihar. Zrakoplov je krenil v severo-zapadno smer ter je hotel pristati v kraju Baraka blizu Alžira. Toda vihar je bolj in bolj naraščal. Balon se je težko boril proti močni sapi. Kretal se je iz ene smeri v drugo. Najpoprej je plul proti jugozapadu; nato se je obrnil v severo-vzhodno smer. V nedeljo 22. decembra je bil nad zalivom Gabes. O tam ga je vihar zanesel zopet nad kopno. Tega dne je zrakoplov odposlal svoje zadnje obvestilo. Po tem dnevu pa ni bilo o balonu ne duha ne sluha. Francosko vlado je radi tega začelo skrbeti. Informirala se je o usodi «Dixmude». Prejela je obvestilo, da so balon videli na Stefanji dan, 26. decembra 200 km južno od njegovega cilja. Kmalu nato

pa se je našlo v mestu Salsacca v Siciliji na obali truplo, o katerem se je najprej sodilo, pozneje pa ugotovilo, da je truplo poveljnika vodljivega zrakoplova Dixmude. Oblastva so takoj poslala na lice mesta komisijo, ki je preiskala obrežje, da bi mogoče našla ostanke še kakšnega drugega ponesrečenca. Preiskava pa ni mogla ugotoviti ničesar.

Iz dejstva, da se je našlo na obali truplo «Dixmudovega» poveljnika Du Plexisa izhaja, da je zrakoplov ponesrečil brčkone nad Sredozemskim morjem in da sploh ni dosegel suhe zemlje. Sumnja, da je zrakoplov uničen, izprizuje tudi sporočilo poveljnika italijanske ladje «Porto di Alessandretta», ki je privozila iz Bengasi v Napulj po tridnevem boju z morskimi viharjem. Poveljnik je povedal, da je vodilji zrakoplov «Dixmude» med velikim viharjem trikrat prošil za pomoč potom brezlične-

Psihologija muzikantov

Včasih lahko spoznamo poklic človeka že iz njegovega obnašanja in njegove zunanosti, ker so ljudje, ki prenešajo dolgotrajne službene navade tudi v privatno življenje. Vsak poklic ima svoje karakteristične strani in te s časom pridejo na moza, ki ga izvršuje. Lastnosti in zunanost godbenikov pa se razlikujejo že po instrumentih in tako lahko opazujemo v orkestru (kjer je izbira popolna) karakteristične lastnosti vsake posamezne skupine.

Godala. V splošnem je ta rasa bolj molčeča, ker je v orkestru njena majoriteta najbolj zaposlena. Na levi roki violinistov so nohti zgrizeni. V levem jopičnem žepu imajo svilen robček, da si s njim brišejo prste. Glaslošč so navadno dobrih manir, prijetni in občevanju, nekoliko skromni, a vendar odločni. Zelo poredkoma so debeluharji.

Vijolinisti so bolj dušasti, nekoliko kritični in molčeči. Sviileni robčkov ne nosijo, ker so za orkester tudi platnjeni dobri. S fagotisti se posebno dobro razumejo in živijo z njimi v najboljših odnosih.

Celisti imajo občutek, nobleso in mirnost. Okrog zaprte ustnice je opaziti posebno pri solističnem igranju neke posebne plemenite poteze. Brada jim je gladka. Ponos na instrument in igranje je neizmerno. Sploh ima čelo velikanski vpliv na svojega moža. Celisti razumejo vsako stvar vedno le subjektivno; drugače pa so ponižni in samozavestni. Obleda jim je čedna; posebno radi nosijo manšete.

Kontrabasisti so večinoma veliki, muskulozni, stebrasti. Njihove pesti so steno preproste, ampak trj očne. Čutijo se kot opora celoga orkestra, ampak se nikdar ne hvalijo s tem. Dirigentom večkrat postrežejo s kako grobo besedo. Ljubosumni so na tubo in včasih tudi drug na drugega.

Lesena pihala. Vsi, ki spadajo v to grupo, so bolj sanjavega naturela in polni čustva in nekako gosposki.

Prvi flavtist izgleda sentimentalno, drugi kot piccolist nekoliko radovedno, oboja pa ljubita sladkarije in likerje.

Obolsti so suhih lic, tenkih ustnic, kratkih las in bledolčni. Čutijo se neko-

ga brzojav. Takrat je bil balon popolnoma v oblasti burje, ki ga je gnala z hitrostjo 200 km na uro. Borba zrakoplova z vetrom je morala biti strahovita. Balon je v njej končno podlegel elementarni sili narave.

«Dixmude» je bil vodilji zrakoplov, katerega so dobili Francozi od Nemcev na podlagi mirovne pogodbe. V Nemčiji se je balon imenoval «Nordstern». Zgradili so ga v Zeppelinovih tovarnah.

Strokovnjaki v zrakoplovstvu menijo, da je bilo «Dixmudove» nesreče krivo dejstvo, da je zrakoplov imel tako številno posadko in da si je izbral za potovanje neprimeren čas, ko je bila narava med Afriko in Evropo vsa divja.

V Franciji vlada radi groznega konca «Dixmude» velika potrtost. Pariz žaluje za ponesrečenim balonom kakor za velikim herojem.

liko zapostavljeno, živijo solidno in piljejo na tihem.

Klarinetisti so bolj samozavestni; izgledajo dobro in imajo zelo fine ustnice in veliko smisla za nežnosti. Ljubijo melodije in so nekoliko vročevrni, ampak v splošnem prav nič nevarni.

Fagotisti so dobricline, originalni in zelo humoristični med dobriimi znanci. Fagot je njih noveta. Veselijo se že pri Ouver-turi na peti takt, kjer imajo en takt solo. Zmerni v življenju, so dobri zakonski možje.

Trobila. Močni ljudje, brez duševnih lepov in obrazu, meseni bolj kot koščeni. Pijejo radi pivo, kadijo in radi keglja.

Cornisti so še najbolj globoko čuti; zelo ljubijo naravni rog, igrajo pa vendarle raje na rog z ventilom. Jezijo se na

moderne skladatelje, ker pišejo ne glede na njih znanje, pri solo točkah pa redno nimajo nastavka in pri ponesrečenih mestih sami kritično majajo z glavami.

Trompetarji so precej drzni, podjetni in razburilivi. Ljubijo z vso vdanostjo odprte tone in še posebej ljubijo dvakrat črtani C.

Pozavnisti so nekoliko brezobzirni in kometirajo pri Wagnerjevih in Meyer-beerovih operah s vsestranstvijo svojega instrumenta. Pri sviranju izgledajo precej osorno, kadar pa nehajo pihati, postanejo ravnodušni. Tikajo se s timpanisti in trompetarji, ljubijo vinček in včasih radi bahajo. Imajo manj občutka kakor smisla za udeleževanje.

Tolkači. Ta rasa izgleda izvenzemski timpanista najmanj pomembno. Timpanisti nosijo navadno kratke brke in so zelo veseli, če se jih opazuje pri igranju. Vede no ugaševanje timpanov je edina bolečina, na kateri trpijo ti reveži. Meyer-beera in Berliosa zelo spoštujejo, ker imata toliko idej za pavke. Timpatiste po krivici zapostavljajo, ker malo kakšen klarinetist tole na svoj instrument s tolikim občutkom kakor timpanist.

Cinelist in tamburist je orientalsko kitajskih življenjskih nazorov, ljubi nad vse Donizettija, ker je pri njegovih skladbah neobhodno potreben.

Če je kdo drugače opazoval, naj se to laži, da izjeme potrjuje pravila; če pa bi kdo mislil, da je članek bolj šaljiv kakor resen, naj si zapomni, da je včasih lahko tudi v šali veliko resničnega.

× Največja grobnica. Na pokopališču Fairview v New Yorku so pred kratkim pripravili grobnico, ki sprejme v svoje prostore lahko stotisoč trupel. Poleg tega sprejmejo prostori v svoje oddelke lahko še več sto posod s pepelom onih, ki so dali svoje zemeljske ostanke sežgati v krematorijih. Njujorkčani se vesle, da imajo sedaj največjo grobnico pod solncem in se nadejajo, da bo njihova grobnica dočakala vsaj starost egipčanskih piramid.

× Klub «nesrečno oženjenih». V francoskem mestu Firminy se je nedavno ustanovila gotovo najzanimivejša organizacija na svetu. Ustanovljen je bil klub ljudi, ki so bili nesrečni v zakonu in ki so se ločili od svojih žen. Ta klub prireja stalne sestanke svojih članov, na katerih si člani drug drugemu pripovedujejo razne zakonske težave. Časopisje naglašja, da bi klub moral vse te izjave tiskati v posebni knjigi, ki bi opozarjala še neozmenjene moške na bridkosti zakonskega življenja.

Zdravstvo

Transport bolnikov

Kdor je imel kdaj priliko opazovati promet na Zaloški cesti pred splošno bolnico ali pred Leoniščem, je lahko videl, s kakšnimi prometnimi sredstvi naše ljudstvo vozi bolnike v bolnico. Od preproste samokolke pa do modernega avtomobila, vsa mogoča in nemogoča vozila služijo za prevoz v bolnico. Viditi navadno kmečke lojtrne vozove, obložene s slamo in matraci, viliš lične gorenjske samčke na dobrih vzmeteh, sem ter tja prihrumi z voltim ropotom in zvenetanjem razbitih šip ljubljanski rešilni voz ter izpopolniti vaško sliko. Med primitivnimi kmetijskimi vozili iz hribovskih vasi je reprezentant ljubljanskega stolnega mesta enak med enakimi. Pred drugimi ima samo to prednost, da voľo bobni, ostro žvenketa in da z njim ravnanje možje v uniformah. Ljubljana — dolga vasa — je tudi v tem oziru vas in se še ni napredku primerno modernizirala.

Za transport bolnikov se povsod uporabljajo ona transportna sredstva, ki so najhitrejša, ki najmanj tresejo in ki nudijo vse tiste udobnosti, ki so bolniku potrebne. V večjih mestih prevažajo bolnike s posebnimi udobnimi, tihiimi in higieničnimi avtomobili. Po-

gosto je bolezen take narave, da more bolniku rešiti življenje le kar najhitrejša izvedena operacija. Čimprej je bolnik v bolnici, tem več upanja je, da ga zdravniki rešijo. S počasnim, zamudnim transportom se pogosto zamudi pravi čas ter se zapravijo dragoceni trenutki. Največja hitrost je potrebna pri zunanjih in notranjih krvavitvah vsled poškodb, pri razpočenju črevesa, želodca ali slepiča, pri streljih v trebuh, pri ranah srca ali pljuč, pri težkih porodih. Zadovoljiva hitrost pa se dá danes doseči le z modernim avtomobilom, ki je tako narejen, da se bolnika lahko v hipu naloži in izloži in da se tudi med transportom v avtomobilu samem lahko naredi, kar je bolniku najnujnejšega. Dober sanitetni avtomobil ima poleg tega še to dobro lastnost, da skoro neslišno teče in prav nič ne trese. Oboje je za bolnika neobhodno potrebno. Tresljaji pri kostolomih so za uboga trpna nekaj strašnega, ropot povečava bolnikovo nervoznost in ga napolnjuje s strahom pred tem, kar bo moral še pretrpeti.

Drugod uporabljajo za čim hitrejši transport bolnikov celo že aeroplanse, seveda samo za večje daljave, pri nas pa še borega avtomobila ne premoremo. Edino Maribor je po privatni ini-

Knjižne opombe

„Tajna diplomatska igra za jugosovane v dobi svetovne vojne“

S police vzamem knjigo z zgornjim naslovom. Napisala jo je (v češčini) gdč. dr. Milada Paulová, založila pa l. 1923. Vesmír, 187 str. Naslov je dovolj zanimiv in aktualen, da bi zares bil smel, če kdo poročati o tem spisu, tembolj ker nam je Čehinja morala napisati važen donosok za spoznavanje polpretekla najvažnejše dobe našega narodnega življenja. Kakšna je bila ta tajna diplomatska igra za našo glavo, nam zelo dobro informirana avtorica opisuje na podlagi službenih spisov barona Hoetendorfa, grofa Tisze, barona Buriana, grofa Czernina, grofa Clama-Martinitca, generalobristov Rhemena in Sarkotiča ter dr., — torej ljudi, ki so nekaj let držali našo usodo na udi. Ta nepreobitna pa veleznanična knjiga bi morala iziti v slovenščini, kakor tudi ona, ki jo ista avtorica pripravi, nemreč o — zgodovini naše nacionalističnega dela med vojno, dom in na tujem. Dokler ne dobimo »Spominov« neposrednih vodilnih udeležencev, bo očitveno gdč. dr. Paulová edina zgodovinarica naše velike dobe.

Z uvedbo dualizma 1867. je a.o. monarhija stopila na posevno ploščo. Dasi ravno so vplivni Avstriji, kakor n.p. Hoetendorfi, Hussarji in mnogi drugi, iz dvorsko-avstrijskih nagibov uvidevali kvarnost dualizma, ga vendar niso mogli odstraniti in nadomestiti s svojim programom »etvorne ureditve Avstrije niti s subdualizmom (Avstrija s Poljsko, Madžarska z Jugoslovani). Ravnotako ni mogel njegovo mesto stopiti trialiem. Ideja in program Šušteršiča, ki je 1909. izročil Francu Ferdinandu memorandum trialističnim programom. V njem je zahteval ujedinjenje vseh avstrijskih Jugoslovanov v tretji državni pravni stvar v okviru monarhije. Ta tvorba naj bi bila tudi privlačna za balkanske Jugoslovane, »Obsegal bi Hrvaško in Slavonijo, Bosno in Hercegovino, Vojvodino, slovenske in hrvaške pokrajine Cislajtina, torej Dalmacijo, Istro, Gorisko, Kranjsko, južno Koroško in Štajersko. Jugoslovansko narodno idejo bi postavil v službo avstrijske dinastije in habsburške svetovne politike, njo si vzel za temelj avstrijske balkanske in jadranske politike.«

Ta koncept je bil najpopolnejši historični program pred vojno, dvorska in

protisrbska ideja, in njegova absurdnost je ležala v tem, da je ta koncept hotel prevarati težnjo našega naroda po svobodi in po ujedinenju v lastni državi. Temelj tega koncepta je bila velikohrvatska mišl. SLS je v letih 1911. do 1913. vodila veliko akcijo za skupljanje klerikalno-pravaških dinastičnih elementov, ki naj bi za primerni trenutek stvorili trialistični blok.

Takšna je bila duševna priprava našega naroda za veliki dan. Izšlo je se je na svezem našem nacionalizmu, vzbujenem z balkansko vojno.

Trialistični program se je med vojno razširil na vse — Avstriji podvržene — Jugoslovane. Ni se preneval duh tega koncepta, dinastični habsburški klerikalni. Mimogrede povedano: Ta način čuvstvovanja in mišljenja je še danes bistven za klerikalno-federalistični koncept. Krekov pravi nacionalizem, izkristaliziran šele malo pred njegovo smrtjo in izražen v njegovem političnem testametu, — že znanim razgovorom z dr. Roguljo — je za SLS ostal le nerazumljena epizoda. Pod vplivom pramočne te misli so še šli l. decembra 1918. v Beograd in tako pristali na ono, kar sedaj, pobjejo, čeprav brezupno.

Madžarsko politiko je vodil Tisza, ki ni hotel aneksij, ki pa je podcenjeval narodnostno idejo nemadžarskih narodov. Radi »avnotečja in v prid madžarske nadvlade je rade volje pristajal na misel, da se Galicija odstoji Nemčiji,

Srbija in Črna gora pa da se ne anektirata, pač pa oslaba, a Hrvati da ostanjo njih protivniki in madžarski zavzniki. Zato je Tisza med vojno ščitil Hrvatsko pred persekucijo.

Drugo veleznanično poglavje opisuje borbo med zunanjim ministrom Burianom in šefom generalnega štaba Hoetendorfova — usodo Jugoslovanov. Oh vrsti orig. memorandumov in prepiske (korespondence) obeh avstrijskih državnikov nam dr. Paulova pokazuje, kako sta vlekla vsak na svojo stran in nam risala bodočnost. Bolgarija je bila kupljena 6. junija 1915. Srbija kmalu na to poražena. Takrat je Hoetendorfova cesarju predložil spomenico, ki jo avtorica reproducira. V njej je zahteval popolno aneksijo Srbije, Črna gora pa naj bi ostala majhen slab »samostojen« privesek, brez Lovčena. Toda pod madžarskim vplivom Dunaj aneksije ni hotel. Vojni minister Kroatini je povedal za ogrsko-avstrijski načrt, da se anektirata le Beograd in Mačva ter da ostane le okrog Nisa majhna samostojna srbska država. Zopet se je Hoetendorfova obrnil na cesarja s spomenico, v kateri se obrača proti Madžarom in proti ogrsko-jugoslovanskemu subdualističnemu konceptu, in priporoča aneksijo Srbije. Sledi opis zanimivih intrig s kraljem Nikito črnogorskim, ki se je dolgo potajno pogajal z Avstrijo, pred zasedbo Črne gore. Ta pogajanja so podnetila diskusijo o srbsko-črnogorskem problemu med

Hoetendorfova in Burianom. Tozadevni dokumenti, prepiska in dodatna izjava nja spadajo med najzanimivejša mesta obširne vojne literature in točno pokazuje, kakšna niča smo bili pred očmi Dunaja ter kako je nekaj oseb vedrilo in oblj. To nam vsem. Šele ob takšnih dokumentih vidimo, kako neprecenljiva je in kaj je svoboda in samostojnost. Iz teh dokumentov vidimo pa tudi, kakšna vloga je bila odkazana »Velikohrvatom« z nami vred in pa miselna zveza naših sedanjih notranjih bojev s — takratnimi intrigami.

Hoetendorfova je končno podlegel Burianu. Odložil je Tisza, za Madžare.

Ko je Francu Jožefu sledil Karel, nastopil je njegov svak Sikst Burbonski s svojo prošlo posredovalno akcijo. V Sikstovem mirovnem predlogu se je predvidela obnova Srbije, povečana z Albanijo. Toda Karel — tega načrta ni odobril. Naslanjal se je na stano Hoetendorfova aneksijsko idejo. Toda Tisza je že poskrbel, da je Karel pravosčasno prisegel na nedotakljivost zemelj svetohriševskih, in ko je priče Sikst končno dobil cesarjevo odobrenje svoje jedga predloga, je smel predlagati novo Jugoslavijo, »avtonomno in neodvisno« pod vladjo avstr. vojvode, v njej bi pa bile Bosna, Srbija, Črna gora in Dalmacija brez Slovenec, brez Istro, brez Hrvatske in Vojvodine! Toda Poincaré je odklonil ta predlog in zahteval brezpogojno obnovo Srbije in njen do-

mativ v posesti modernega avtomobila za transport bolnikov in je v tem pogledu precej daleč pred Ljubljano. Pa še v drugem pogledu je Maribor zaprednejši. Z rešilnim avtomobilom se vedno vozi tudi zdravnik, da lahko na licu mesta ukrepa, kar je potrebno, in da tudi med transportom nadzira bolnika in mu v sili takoj lahko pomore. V Ljubljani to navede ni. Če že denarni razlogov ni mogoče prekrbeti avtomobila, bi pa Ljubljana vsaj za sramoto ne smela trpeti, da prepusti svoje bolnike med transportom usodi in dobri sreči ter dobri volji penkih spremljevalcev. Ta škandal bi morala Ljubljana čimprej izbrisati.

Preprečevanje golše

Marsikatero mlado dekletko se jezi na svojo golšo (skrofo), ker ji kazi vrat in ne dopušča nositi izrezanih bluz. Marsikomu drugemu pa dela golša resne težave pri dihanju, pri govorenju, pri hoji. Golša ni samo nakazna telesna napaka, ampak je mnogokrat tudi prav resna bolezen.

Zli se, da so naši kraji precej na gosto posejani z golšavimi ljudmi in ali se skoro, kakor da je vedno več in več golš med nami. V tem oziru gremo na Koroško in gorjanski štajerci. Treba bo torej kaj ukreniti, da golšavost omejimo. Skušnje, ki jih imajo drugod s profilakso (preprečevanjem), bi se dale morda tudi pri nas izrabiti. Že leta 1812. so priporočali jodlove soli kot tako profilaktično sredstvo in v človeškem telesu se je sol v veliki meri že uporabljala v profilaktične namene. V familijah, v katerih je veliko golšavih, nadalje pa tudi v krajih, ki so znani po svoji golšavosti, naj se daje Sloveškemu organizmu potrebne množine joda. Kocher (švicar) priporoča, saj se daje jod kolskim otrokom v pitni vodi. Ponekod (tudi v Avstriji) priporočajo jod k navadnim kuhinjski soli. Seveda je treba, da se uporaba joda pravilno vrši pod trajnim nadzorstvom, ker je jod sredstvo, ki lahko poškoduje tudi svoje slabe vplive na organizem.

Rak po vojni. Že tekom svetovne vojne so zdravniki opazovali, da ima vojna poseben vpliv na nekatere bolezni, bodisi na ta način, da so nekatere bolezni postale vedel vojnih razmer, bodisi na ta način, da so nekatere druge postale pogostejše. Vzroki so ti bili ne toliko v vojni sami pač pa v razmerah, ki so vsled vojne nastale, v slabši prehrani, v težkem delu, v doletju nenavadnih poklicih itd. Posebno pozornost zaslužijo v tem oziru rak. Med vojno in po vojni je prihajalo v bolnice manjše število na raku bolnih ljudi v takem številu, da bi se dal rak s operacijo radikalno izločiti. Večinoma so bili raki že tako daleč napredovali, da jim kirurški nož ni več mogel preprečiti njihovega uničevalnega dela. Nejasno pa je še danes, ali je obolenje na raku po vojni pogostejše kot poprej ali ni. Uporabljanje v tem oziru niso enotna. Angleške statistike nam pripovedujejo, da je leta 1910. umrlo v Angliji na milijon živih prebivalcev 907 ljudi na raku, leta 1921. pa jih je umrlo 1215. Po teh podatkih bi bil torej rak v povojnih razmerah pogostejši. Nasprotno pa v Amsterdamu tega niso mogli potrditi. Tam je v letih 1913.—1917. umrlo na raku na 10.000 prebivalcev moškega spola 1109 in v letih 1918.—1922. pa 1199, torej je bilo malo več. Vprašanje torej, ali je rak po vojni za človeštvo postal pogubnejši, ostane še odprto.

Ranjeno srce. Od ljubezni ranjeno srce ponavadi ne povzroča smrti. Srčne rane take vrste se k sreči kmalu zacelijo in tudi večkratno ranjenje se izdrži, tako da je srce znova sposobno za ljubezensko bojo. Tisti zdravniki, ki se na take rane spozna, pravijo, da je najboljšje zdravilo čas. Resnično z ostrim orodjem ali s kroglo ranjeno človeško srce pa takoli ran ponavadi ne prenese dobro. Največkrat je smrt hipna. Pa ne

vedno. Če rana rana leži na ugodnem delu srca, je ozdravljenje vendar še mogoče. Moderni samozavestni operaterji se tudi takih ran ne ustrašijo, ampak jih znajo s svojimi šivankami zašiti in tako rešijo dragoceno človeško življenje. Že leta 1894. so kirurgi Rehn, Farina in drugi z uspehom zašili ranjeno

človeško srce. Od tistih časov pa do danes se je takih operacij še jako mnogo izvršilo, pogosto z uspehom, včasih seveda tudi brez uspeha, kakor si je pač lahko misliti pri tako težki telesni poškodbi. Medicinski listi trdijo, da se je od tedaj do danes izvršilo še nad petsto takih operacij.

Gospodarstvo

Nekaj števil iz našega gospodarstva

Zunanja trgovina.

Doslej so objavljani za l. 1923. izvojni podatki o prvih 9 mesecih. Izvozilo se je v tem času 2.153.327 ton v vrednosti 5.501.857.652 Din, to je za 464.434 ton v vrednosti 2.583.122.182 Din več nego v istem času l. 1922.

Med glavnimi izvoznimi predmeti so bili (v zaokroženih številkah): les za kurjavo in gradnjo, železniški pragi in lesni izdelki 935.060 ton (vrednost 1137.7 milijona Din), živa goveda 161.726 glav (642.1 milijona Din), jaja 14.251 ton (397.6 milijona Din), meso in mesni izdelki 16.235 ton (376.2 milijona Din), svinje 99.798 glav (316.6 milijona Din), turščica 89.837 ton (301.1 milijona Din), žito 39.784 ton (169.3 milijona Din), konji 41.637 glav (168.2 milijona Din), moka 21.073 ton (134.1 milijona Din), suhe češnje 26.373 ton (129 milijona Din), kože domačih živali 3504 tone (120.8 milijona Din), strovi baker 4332 ton (126 milijona Din), cement 165.126 ton (100.8 milijona Din), izkorpine in rude 475.382 ton (100 milijona Din), svinco 6873 ton (84.4 milijona Din), predlovi 4254 ton (70.3 milijona Din), kože od divjadi 165 ton (39.1 milijona Din). Od manj važnih izvoznih predmetov, ki zanimajo predvsem Slovenijo, se je izvozilo: hmelja 1334 ton (54.8 milijona Din), vina 1751 ton (9.5 milijona Din), krompirja 586 ton (1.2 milijona Din).

Iz gornjih podatkov je razvidno, da je naš izvoz v letu 1923. nasproti 1922. znatno narasel po količini in vrednosti. Med tem pa so nekateri važni predmeti, in sicer pšenica, turščica, suhe češnje, jaja, pričenojati izvažati v večji izmeri se le v zadnji četrtini leta, zlasti v oktobru. Zato se lahko računa, da bo izvoz v četrtim tromesečju 1923., o katerem so podatki niso sestavljeni, znašal vsaj toliko, kolikor je znašal v tretjem tromesečju (to je okrog 877.000 ton v vrednosti 2168 milijona Din). Po tem računih bi znašala vrednost našega celoletnega izvoza 1923. okrog 7 in pol milijarde Din.

V l. 1922. je znašala vrednost izvoza le okrog 3691 milijona Din, a uvoza okrog 6442 milijona Din, iz česar je sledil primanjkljaj 2751 milijona Din. Za l. 1923. se računa, da uvoz, o katerem podatki niso sestavljeni, ne bo znatneje presegel uvozne številke v l. 1922., ker je denarna kriza močno ovirala uvoznike pri nabavi inozemskega blaga. Ako nas torej te cenitve ne varajo, bo naša trgovinska bilanca 1923. aktivna.

Letina.

Uspeh žetve v letu 1923. je bil po podatkih ministrstva za poljedelstvo in vode za 30 odstotkov boljši od žetve v letu 1922. Po predhodnih podatkih je dala žetev v Sloveniji: oziroma pšenice 529.403 q, jare pšenice 18.597 q, ozimnega ječmena 144.659 q, jarega ječmena 28.604 q, ozimne rži 243.590 q, jare rži 19.347 q, ovsa 230.072 q, sorčice 25.767 q. V drugih pokrajinah so bili rezultati približno nastopni: v Hrvaški in Slavoniji: pšenice 4.450.000 q, ječmena 694.000 q, rži 400.000 q; v Dalmaciji: pšenice 194.000 q, ječmena 175.000 q, rži 94.000 q, ovsa 11.000 q; v Vojvodini: pšenice okrog 4 milijone q, za ostala štata podatki niso znani, pač pa se cenil pridelek turščice v Vojvodini na okrog 11 milijonov q. V Srbiji, Bosni in Hercegovini je bila žetev v letu 1923 za 35 odstotkov boljša od žetve v predhodnem letu. Natančnejši podatki o žetvi še niso objavljeni.

važni naš memorand, ki je primerno odgovoril Czerninu na njegovo načrte. Z njim smo prvič tudi na zunanjo vidno aktivno posegli vmes. — Gdč. avtorica omenja zagrebško skupino »Hrvaške države«, pozablja pa na »Glas SHS«, katerega imenuje šole pozneje. Omenja ljubljanske dogodke 1918., demonstracije in pasivno držanje naših »strelcev«, prisilje, omenja češko deklaracijo 6. januarja 1918. in zagrebško resolucijo 3. marca 1918., v katerih smo zahtevali ujedinenje izven »okvirja« ter podaja zopet imenja, načrte in nasvete Sarkotića in Clama-Martinčica ter gen. Rhemena, potovanje Tisze v Sarajevo, naš odgovor (bosenski memorandum) in Tiszov obup.

Razvoj je sedaj naglo napredoval v neizbežni smeri. Spitzmüller je iz Sarajeva ekspresno pisal, naj bi se poslala prošnja Wilsonu, — bilo je prepozno. Delo gdč. dr. Paulove podaja točen pregled enega dela naše po preteklo zgodovine. Pogled za kulise drugih, ki so odločali o nas brez nas. Topla domovinska ljubezen je vodila pero gdč. avtorice, ki precej dobro pozna tudi naše razmere in nekatere osebe. Zato smemo z napetostjo pričakovati tudi objavo njenega drugega že napisanega dela o nas. Že sedaj pa moramo ponoviti željo, naj bi nam Tiskovna zadruga to delo čimprej dala v slovenščini. Bbfl.

Po podatkih ministrstva za poljedelstvo in vode se je v naši državi pridelalo nadalje (v približnih številkah): krompirja okrog 10 milijonov q, sladkorne pese okrog 3 milijone q, ržja 226 q, vina 5.125.000 hl, sena 27 milijonov q.

Dinar in obtok bankovcev.

Mednarodna vrednost dinarja v letu 1923. je polagoma narasčala, le pod konec leta je zopet nekoliko oslabila. Ker radi valovanja švicarskega franka curiška borza ni več zanesljivo merilo za ocenjevanje dinarja, navajamo povprečne mesečne notacije dinarja na newyorški borzi (za 100 Din): v januarju 0.95, v februarju 0.97, v marcu 1.03, v aprilu 1.02, v juniju 1.15, v juliju 1.07, v avgustu 1.06, v septembru 1.10, v oktobru 1.18, v novembru 1.15, v decembru 1.14. Vrednost dinarja na newyorški borzi je narasla tekom 1923. od 0.95 na 1.14, to je za 20 odstotkov.

Otok bankovcev v letu 1923. se je v prvih 9 mesecih stalno večal, le zadnje tri mesece je zopet znatno padel. Mnogi bankovci po izkazu zadnjega v mesecu je znašala v Din: januarja 5147.5 milijona, februarja 5333.8 milijona, marca 5405.8 milijona, aprila 5459.1 milijona, maja 5517.4 milijona, junija 5560.8 milijona, julija 5579.9 milijona, avgusta 5719.2 milijona, septembra 5928.5 milijona, oktobra 5880.5 milijona, novembra 5826.5 milijona, decembra (22ega) 5717.7 milijona. Tokom l. 1923. je narasel obtok bankovcev do 22. decembra za 570.2 milijona Din, to je za okrog 11 odstotkov.

Iz gornjih podatkov se vidi, da se je vrednost dinarja popravljala kljub temu, da je obtok bankovcev narasčal. Gibanje dinarjevega tečaja na newyorški borzi pokazuje v juniju in oktobru največji višini. Junija so upitvali na dinar izgledi žetve, a oktobra pričetek večjega zvoza. V naši agrarni državi prinese običajno meseca oktobra glavni izvoz.

Prodnica rud.

Znani so nam podatki za prvo polovico 1923. v Sloveniji. V tem času se je izkopal v Sloveniji: v tridesetih premogovnikih črnega premoga 836.274 ton, lignita v 3 premogovnikih 117.600 ton, cinkove rude v enem rudniku (Mežica) 259 ton, svinčne rude v enem rudniku (Mežica) 4729 ton, železne rude v enem rudniku (Zeleznica) 56 ton. V celotnem letu 1922. se je izkopal v Sloveniji: črnega premoga v tridesetih premogovnikih 1.343.857 ton, lignita v dveh premogovnikih 204.516 ton, cinkove rude v enem premogovniku (Mežica) 407 ton, svinčne rude v enem premogovniku (Mežica) 60341 ton, molibdenove rude (Molybdänglanz/Wasserblei) v enem rudniku (Mežica) 1226 ton.

Cebelarstvo.

V jeseni se je vršila v Sarajevu čebelarstva razstava za celo državo. Ugotovilo se je, da se čebelarstvo v naši državi sicer modernizira, vendar pa število panjev nazaduje. V l. 1922. je bilo panjev: v Severni Srbiji 167.195 (l. 1921.

176.174), v Južni Srbiji 56.636 (33.378), v Crni gori 16.134 (8302), v Vojvodini 33.638 (50.350), v Hrvaški 92.000 (103 tisoč 207), v Dalmaciji 28.902 (12.711), v Sloveniji 49.720 (59.783), v Bosni in Hercegovini 77.350 (90.541). — Proizvodnja meda se ceni na leto preko 10 milijonov kilogramov. V Sloveniji se goji čebelarstvo najodvrseneje in zato se produkuje v Sloveniji v primeri s številom panjev mnogo večje količine meda nego v drugih pokrajinah. Vrhu tega je slovenski med v državi najboljše kakovosti.

Cena.

Cena pšenice na novosadski borzi se je v l. 1923. razvila nastopno: (povprečna cena na dehele za 100 kg) v početku januarja 435 Din, koncem januarja 480 Din, koncem februarja 450 Din, koncem marca 453 Din, koncem aprila 455 Din, koncem maja 432 Din, koncem junija 430 Din, koncem julija 360 Din, koncem avgusta 340 Din, koncem septembra 345 Din, koncem oktobra 385 Din, koncem novembra 325 Din, koncem decembra 330 Din. Pšenica je padla v ceni za preko 31 odstotkov. Cena moki »0« na dehele na novosadski borzi je padla od 625 Din na okrog 540 Din koncem decembra. Turščica kaže v glavnem manjšo razliko v ceni, ki se konča prilično na isti višini kakor je pričela v januarju. Povprečna cena turščice se je gibala med 230 do 250 Din. Denarna kriza, ki se je vedno bolj občutila, je povzročila dvoje vrste žitnih cen. Blago, ki se je plačalo takoj, se je dobilo znatno ceneje.

Cene živini so tekom prošlega leta znatno narasle. Na zagrebškem sejmu so se tržili za kg žive teže dne 3. januarja (v oklepaju cene pred božičnimi prazniki): voli l. 8.5—9.5 (15), II. 7 do 8.25 (13—13.50), III. 4.5—5.75 (11.5), krave l. 7.5—8.5 (14—14.5), II. 5—6.5 (11 do 12.5), telata l. 12.5—13.5 (20—23), svinje 15.5—20.5 (23—28).

Seno, je oslabilo v Zagrebu v ceni od 210—225 na 75—112 Din, detelja pa od 250—265 na 137.5—162.5 Din. Padec cen krmi je usledil radi dobre košnje. Največ iz istega vzroka pa so nasprotno cene živini znatno narasle.

Tržna poročila

Novosadska blagovna borza (31. decembra). Pšenica: baška, 78—80 kg, duplikat kasa, 10 vagonov 827.5—830. — Turščica: banatska, 5 vagonov 235; banatska, za januar-februar, duplikat kasa, 10 vagonov 238.5; za januar-februar 100 odst. kasa, 3 vagoni 240; za januar-februar, 10 odst. kasa, 2 vagona 232.5; za mare-april, Tita, 100 odst. kasa, 5 vagonov 240, za mare-april, duplikat kasa, 10 vagonov 267.5; za mare-april, 10 odst. kasa, 5 vagonov 262.5; baška, pariteta Beograd, 8 vagoni 255; okrogla, 2 vagona 247.5. Otrubi: v julijih vrelah 1 vagon 145. Tendence nespremenjena.

Dunajski živinski sejem (31. decembra). Dagon 3195 glav; od tega 750 iz Jugoslavije. Notirajo za kg žive teže v tisočih aK: voli 12—17 (povprečno 10), bik in krave 12—16, slaba živina 8—11.

— **Nova letišča premoga.** Rudarska direkcija v Beogradu je dobila obvestilo, da so odkrili v Gornjem Dolinjem Dobrinju pri Potegi letišča črnega premoga, ki je baje dobre kakovosti.

— **Carina na kolonialno blago na Rept.** »Cetta d'Italia« prinaša naredba generala Giardina, po kateri se določa svorna carina na vse kolonialno blago.

Odale se bo plačevala carina n. pr. za 100 kg sladkorja 100 lir in za 100 kg kave 200 lir. Naredba je stopila takoj v veljavo.

— **»Drava«, d. d. za proizvodnjo vijgale** v Osljeju povišuje glavnico od 3.75 na 7.5 milijona Din. Nominalna delnice je 50 Din.

— **Zvišanje telefonskih pristojbin v Avstriji.** V Avstriji so bile z večerajšnjim dnevom zvišane telefonske pristojbine. Pristojbina za razgovor znaša odsej v prvi coni 6000, v drugi 12.000, v tretji 30.000, v četrti coni pa 28.000 avstrijskih kron. Avstrijski telefon je torej še vedno znatno cenejši od jugoslovanskega.

Zahvale.

Povodom proslave moje 60-letnice mi je došlo od vseh strani toliko čestitk, da se ne morem vsakemu posebej zahvaliti, zato me vođe dolžnost, da se zahvalim javno.

Predvsem se zahvaljujem g. šepiku Vrhovcu za ves trud, katerega je imel kot reditelj sprejema in voditelj slavnosti, dalje za poštrevnost, katero mi je izkazal na dan slavlja s tem, da me je s svojo ekvipažo pustil peljati iz hiše v cerkev k slavnostni maši in nazaj, kakor tudi za krasni govor pri slavnostnem banketu zahvaljujem se nadalje g. kaplana Antonu Vadaču za iniciativo k pridrediti jubileja ter g. pevcom pod vodstvom g. pevovodje Mateka za krasno podoknico na predvečer slavlja. Nadalje izrekam najtoplejšo zahvalo požarni bratmi pod vodstvom g. nadučitelja Samca za iluminacijo pri podoknicah na dan slavlja za častni špalir pri sprejemu v cerkvi ter sploh vsem drugim prirediteljem, kateri so s toliko poštrevnostjo pripomogli, da se je jubilej proslavil tako veličastno, vsem govornikom med njimi gospej učiteljici Čuček, katere je v globoko zamišljenem, krasnem govoru slavlja moje bivše tolsko delovanje in zaslug, katere sem si pridobil za izobrazbo in dobrobit krških faranov, nadalje občanom kot bivšim mojim učencem za prelepe, dragocene darove in lovskemu odseku za lepo, podarjeno mi puško. Obenem se še zahvaljujem za izkazano mi veliko čast, da me je občinski odbor v javni seji z dne 9. decembra 1923. imenoval častnim občanom, nadalje g. Antonu Hribarju Korinjskemu, župniku in pesniku v Zelenlogu pri Zelenikih za pomenljivo in ganljivo moje vzgojevalno-kolsko delovanje in moj jubilej proslavljajočo pesem. Zahvaljujem se tudi g. okrajnemu kolskemu glavarju Podhoju in g. krajnemu kolskemu nadzorniku Bezeljaku za plemenito čestitko in zahvalno priznanje za moje uspešno delovanje v čebelarstvu in sadjarski stroki. Ponovno izrekam vsem prirediteljem in udeležnikom slavlja najtoplejšo zahvalo in izrazam željo v nadi, da mi ostane to farani še nadalje tako naklonjeni, kot so mi bili do sedaj.

Krka pri Stični, 28. decembra.
Ivan Ev. Lobe
nadučitelj v pok.

**Zbirajte in darujte,
da zgradimo
Sokolski dom
na Taboru!**

DOMOVINA

Upravištvo »DOMOVINE«
v Ljubljani, Prešernova ul. 54
Telefon št. 24.

Tednik za deželane

Uredništvo »DOMOVINE«
v Ljubljani, Miklošičeva c. 16
Telefon št. 72

Izhaja v 10.000 Izvodih

»Domovina« zahaja v Sloveniji na vse pošte, v vse občine in vsako vas.
»Domovina« je najbolj priljubljen ljudski list, ki gre iz rok v roke in ga vidite čitati skoraj v vsaki slovenski kmečki in obrtniški hiši.
»Domovina« je najcenejši in najboljši inercialni organ. Priznana je, da imajo njegovi oglasni največji uspeh.

Tarifa za inserate zmerina.

Dopisi na upravo »Domovine« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 54.

Izhaja v 10.000 Izvodih

Grisyl ga je poslušala z neko otroško in naivno pozornostjo. Ob zadnji besedi ujetega sovražnega poveljnika, ukazujoči in proseči obenem, ji rdečica poplavi lica, oči se ji zapro, in pol njegovim jasnim pogledom povesi glavo in odgovori nemško:

«Izprošila bom.»

«Hvala!» odvrne Sainclair.
Nato stopi k Mattolu in Pilouju in črna govori tiho šepetaje, tako da ga sovražniki ne slišajo.

Grisyl migne z roko, in albinos zatamra svojim črncem neko povelje. Črnci — bilo jih je dvanaest — obkrožijo ujetnike, in vsa četa se napoti dalje.

Ko korakajo naprej, se priključajo na obok električne svetilke, za njimi pa ugledajo. Po desetminutni hoji dospo do širokih stopnic, na vrhu katerih odpre Grisyl, ki koraka na čelu, ozka železna vrata. Drug za drugim izginejo skozi odprtino. Hodnik, razsvetljen z dvema stropnima žarnicama... Na koncu zopet ozka vrata. In potem so v prostorni peteroglati dvorani, povsem prazni in golji, v kateri je petoro vrat.

Grisyl se ozre na Sainclaira z globokim pogledom, katerega izraz da Nyctalope misliti. Nato izgine skozi ona izmed vrat.

Sainclair je vso pot bodril svoje prijatelje in jim dajal nasvete, kako naj se vedejo. Zdaj umolkne.

Dolgo, skoro pol ure, se ne odpro nobena vrata. Vsek izmed ujetnikov se peča s svojimi mislimi. Črnci stojijo kakor kipi okoli svojih bratov. Albinos, njihov poveljnik, se je naslonil s hrbtno na steno, in se, zdi se, ne briga za to, kaj se godi okrog njega. Bil je suženj, kakor so bili sužnji črnci, edina razlika med njimi in onimi je bila, da je bil njim nadrejen. In stal je tu, brezbratno, kakor bi stal drugod, kamor bi ga poslal gospodar.

Končno se ena izmed peterih vrat odpro in prikaže se Grisyl.

Njen korak se nameri naravnost k

Sainclairu, in z nekam boječim nasmehom na lico mu reče nemško:

«Gospodična bo odvedena k dečku...»

Glas se ji zatakne. Bled je njen obraz, oči pa so naenkrat ledene in trde, ko nadaljuje:

«... In ostane pri njem do desetega junija.»

Sainclair se stresa. Deseti junij!... V duhu vidi razne Luciferjeve ultimata, ki jih je poslal svojim bratcem. Deseti junij je bil dan, po katerem bo vladal na svetu le strah in trepet, če se do takrat vsi ne podvržejo Luciferju in... če do takrat Lucifer ne bo premagan! Z jekleno voljo se Sainclair obvlada in v mirnem glasom de:

«Dobro je. Zahvaljujem se vam.»

Grisyl zardi znova, in s plahim zmedenim pogledom povzame:

«Vašim tovarišem se ne bo godilo slabo. Naš najvišji gospod bo odločil o njih končni usodi.»

Vsem je jasno, da je «najvišji gospod» — Gló von Wartek, saj jim je to priznal James Conquest sam.

«Vas pa...» nadaljuje Grisyl, «pričakuje Grottenmeister. Nalog imam, da vas privedem k njemu.»

«Tako? gospodična?»

«Tako.»

«In potem se vrne k svojim tovarišem?»

«Ne vem. Grottenmeister bo odločil o tem.»

«Dobro.»

Nato se obrne k miss Ellen in ji reče:

«Ne obupajte, miss. In skušajte Henrija potolažiti. Do 10. junija imamo še celih devetnajst dni. In gospoda Prillant in Lounnel sta moža, ki ne bosta držala križem rok, če se jaz kmalu ne javim.»

Nato pozdravi Pilouja, Mattola, Girarda, Saincera.

«Na svidenje, prijatelji!»

In končno se prikloni Grisyl.

«Pripravljen sem, gospodična.»

Pilou, Mattol, Girard, Saincer od-

zdravijo svojemu poveljniku z nemirnim pogledom, v katerih jim odseva vsa duša. In njihove oči spremljajo prijatelja, dokler ne izgine z Grisylom skozi ena izmed peterih vrat.

Sainclairu se zdi, da se nahaja v sobanah bogate rodbine, ki so od roda do roda množili svojo lastnino z dragocenimi lepoticami. Skulpture iz lesa, kordovske kože, starodavne preproge, dragoceno pohištvo, slike in kipi starih mojstrov, ki so polnili dvorane, hodnike, orožarno, sprejemnico, pušnico, spalnice, skozi katere ga je vedla Grisyl, so pričali o stoletni zgodovini gospodarjev Votle Skale... A v vseh teh dvoranah, sobanah in hodnikih so v lestencih in svetilkah gorele električne žarnice; skoro na vsaki mizi je stal telefonski aparat; vrata so se odpirala avtomatično na pritisek električnega gumba, in zapirala so se sama od sebe. Čudno je bilo v vseh teh prostorih le, da ni bilo nikjer videti ne oken, ne peči...

Končno se za ujetnikom zgrne težka baržunasta zavesa. Grisyl obstoji in stopi v stran. Sainclair se znajde v neizmerni podolgovati sobani, koje stene so obložene vse s policami, napolnjenimi z najraznovrstnejšimi knjigami, vezanimi in nevezanimi, od folijantov pa do knjižic v 16^{ti} in celo v 64^{ti}, od stropa pa do tal. V sredini dvorane stoji velika pisalna miza z nešteti predali, nad njo žari električna svetilka. In za to mizo stoji v polmrazu moška postava.

Sainclair postoji za hip, nato pa se nameri naravnost k mizi. Ko obstane, se v lestencu nad njim prižgo štiri žarnice, ki osvetle lice moža za pisalno mizo.

Nyctalope je bilo mnogo znanega, znal pa je tudi iz znanega sklepati na neznanu. Pričakoval je, da bo na obrazu «Grottenmeistera» odkril podobnost z Glójem Wartekim s Schwaltzrocka. In ni ga presenetilo, ko je pred seboj resnično zazrl neko podobnost. Obrs in barva obraza, značilne nepravilne poteze, izraz in nijansa oči, ognjeno-rdeča barva las res da niso bili povsem enaki kakor pri Glóju in njegovem dvojniku, rdečelasu, a kljub temu se velika sličnost ni dala tajiti.

Seveda so pa bile tudi nekatere razlike med obema sorodnikoma. Grottenmeister je mnogo starejši kakor «Lucifer», manj košen in manjje postav. Lás nima velikih in razmršenih, marveč razmeroma kratko pristrižene... Tudi ni oblečen v smoking z zavahanim svilenim ovratnikom, kakor Lucifer, ampak v nekako pižamo iz rdečkaste volne, košuljo pa ima iz sivga flanela, ozki njeni ovratnik ima odpet in zavihan preko pižame.

«Gospodar jam» ima v očeh in na ustnicah prav isti gospodnji in trdi izraz, kakor ga je Sainclair opazil na obrazu in na očeh Luciferjevih, ko se je ta v Schwaltzrocki stražnici oaril, potem ko so zvezali dozdevnega Lucifera...

Nehote se Sainclair spomni na ono strašno minuto, in v mislih se izprašuje: Je li ta človek tu tudi oblarjen z istimi okultnimi zmlačnostmi kakor oni? Da vidimo!

In takoj začne z of. nziyo. 4 svojim jasnim in ostrim glasom izgovori nemško:

«Vi ste Rupert VI., oče Glója XIII. s Schwaltzrocka, ne!»

Brez najmanjšega presenečenja odgovori takoj Grottenmeister s prav takim glasom:

«Le enemu človeku more biti to znano: onemu, ki se je drznil napasti Glója XIII. v njegovem lastnem gradu. Vi ste torej Jean de Sainclair le Nyctalope.»

«Sem.»

«Vaš nanad je bil predviden. Dobil sem ukaz kajti mi vsi priznavamo superiornost Glója XIII., našega najvišjega gospodarja. In jaz, njegov oče, tudi — dobil sem torej od njega ukaz, ki se tiče vas, brezpogojen in jaseu ukaz, ki ga moram izvršiti, če tudi tvegam pri tem svoje življenje.»

«Mislim si, kak ukaz.»

«Da. Da vas ubijem.»

«Vaš Gló se me torej boji!»

«In upravičeno, pa ne samo on, mi vsi se vas bojimo, a se vas kmalu ne bomo več. V četrte ure ste mrtvi.»

«Res?»

«Razen če...»

«O, o, gospod, vi mi stavljate ne-

sramne pogoje.»

«... razen če se mi s svojo častjo ne zavežete in mi ne prisežete, la boste v bodoče zvest služabnik in udan pomočnik Glója Wartekga pri vseh njegovih načrtih... Kajti vi bi bili za nas dragocena pridobitev, ki...»

«To je vse?»

«Da.»

«Kakor sem rekel. Nesramnost.»

«Torej raje umrete?»

«Se vprašate?»

«V četrte ure se vam bo želja izpolnila.»

Rupert VI. pritlene na enega izmed komutatorjev na mizi: vse štiri žarnice v lestencu ugasnejo in vsa velikan-ska soba se zavije v poltemo, ki jo le nekoliko razsvetljuje svetilka nad pisalno mizo.

Na desni se odgrne zavesa in velikan se prikaže.

«Še trenutek!» de Nyctalope s tako resno zapovedujočim glasom, da Grottenmeister zdrži besedo, ki mu je že ležala na jeziku. «Še trenutek! Kaka usoda čaka moje tovariše?»

Rupert VI. odgovori:

«Do 10. junija popolnoma bomo ravnali z njimi lepo kakor z vojnimi ujetniki. Potem pa bo najvišji gospod odločil o njihovi nadaljni usodi: ali jih bo ukazal izpustiti na svobodo, ali pa jih bo dal mučiti in delati na njih eksperimente...»

Sainclaira stresa. Na njegovem obrazu se pojavi taka jeza in boleat, da bi ganila vsakega drugega, le po-čast pred njim, Rupert VI., se ne gane. «Bestije! Saj niste ljudje!», pobesni Nyctalope. «Toda če umrem, vedite, da žive še ljudje, ki se bodo borili, do 10. junija... Ne maram vas več videti. Sram me je, da stojim skupaj z vami v isti sobi! Odvedite me! Ubijte me!»

In se obrne k velikanu, ki ga je instinktivno smatral za krvnika.

Ni se varal. Rupert ukaže bladno velikanu:

«V dvanaestih minutah, Sulzar, smrt na električnem stolu!»

Sulzar se prikloni in zagodnja:

«Ali bo Herr Grottenmeister na-
vzoč?»

(Dalje prihodnjik.)

■ Najboljši slovenski dnevnik je „Jutro“! ■

ZAHVALA.

Ob prebrdki izgubi našega nadzvo ljubljeneega soproga, odano očeta, starega očeta, brata, svaka, tasta in srica, gospoda

Josipa Beleta

pos. in davč. ekspert. v p.

nam je došlo toliko veestransnega tolažilnega so utla, da se moramo le tem potom odločiti. Sprejmite torej vol na o najiskrenejšo zahvalo, še posebej o g. kanonik Ferjundič in omaria čeduhovščina, ki je v svojo ljubezljivostno ustregla zadnji želji ranjkega, sorodnika in prijatelja, ki so od ulaz in daleč došli iskreno radnjo čast poko nemu, dalje vsi ga uradniki in drugi nameščenci ter vsi, vsi o-tali prijatelji in znanci, ki so s svo ljubezljivo in sočutjem spremlili ranjkega v večnem počitku

Bog površi!

Novo mesto, 30. decembra 1923.

Žalujoča rodbina Bele in sorodniki.

Strychnin

svet. dospel.

Droge Ija A. Kanc

Šubljan, Židovska ul. 1

Oblastveno koncesij airaus

197 prodaja stropov.

Opozarjamo na
**Zakon o oblastni in
sreski samoupravi**

ki se varuči pri
**Tiskovni zadrugi
v Ljubljani**
ter velja s poštnino vred
Dla 6 50.

Pravkar je izšel po strokovnjaku
praktično urejen popoln

Zakon o taksah in pristojbinah

z abecednim seznamkom.

Knjiga, ki obsega 177 strani, velja s
poštnino vred Din 41.50 in se naroča pri

**Tiskovni zadrugi
v Ljubljani**

Prešernova ulica št. 54.

Istotam je izšlo že trinajst snopičev
„Zbirke zakonov“.

Potrti globoke žalosti javljamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem
žalostno vest, da je naš dobri oče, brat ozir. ma stric, gospod

Fran Žuža

posestnik in trgovec v Mozirju

po daljšem, težkem trpljenju v 61. letu starosti v ponedeljek, dne 31. decembra
1923, ob pol 22., previden s tolažili sv. vere mirno v Gospodu zaspal.

Zemeljski ostanki nepozabnega nam pokojnika se blagoslovijo in prepe-
ljejo v sredo, dne 2. januarja, ob 13. uri iz javne bolnice v Celju na pokopališče
Sv. Kancijana v Zalcu, Ljer se ob 14. uri polože v rodbinsko grobnico k večnemu
počitku. Maša zadušnica se bo brala v Mozirju v četrtek, 3. januarja.

Pokojniku ohranimo blag spomin.

Celje, dne 1. januarja 1924.

Marta Novak, hčerka.

Dr. Andrej Novak, sodni svetnik v Celju, zet.

Marija Kovačič, sestra.

Robert Kovačič, trgovec v Škofji vasi; Julko Kovačič, župan
in trgovec v Vojniku; Fran Kovačič, trgovec v Arčlinu, nečaki.

Razpis.

Pri občini Trbovlje je oddati mesto

občinskega blagajnika

z mesečno plačo Din 2000.— ter z mesečno sta-
narino Din 100.—.

Po enoletnem zadovoljivem službovanju se na-
mestitev izreče stalnim.

Pogoj za sprejem je državni računski izpit.

Prednost imajo predvsem reducirani državni
računski uradniki-invalidi.

Prošnje je vlagati do 15. januarja 1924.
na gerentstvo občine Trbovlje.

V TRBOVLJAH, dne 29. decembra 1923.

Gerent: Anton Fortič s. r.

Sienkiewiczovi romani

Nova Izdaja

Izšla je prva knjiga znamenitih Sienkiewiczovih del
zgodovinski roman

Z ognjem in mečem

684 strani velike osmerke, 22 ilustracij. Cena v pol-
platno vezani knjigi Din 120.—, s poštnino Din 125.50.

Istočasno je šla v tisk druga knjiga, ki obsega nadalje-
vanje povesti „Z ognjem in mečem“, zgodovinski roman

Potop.

„Potop“ bo izhajal ilustriran v zvezkih po 128 strani.
Obsegal bo okoli 1000 strani. Vsak zvezek bo veljal
s poštnino vred Din 25.— za one, ki se na roman
tako naročijo ter naročnino naprej pošiljajo vsaj v
enaki obrokih, kot bodo izhajali zve-ki. Cena celemu
romanu bo pozneje v knjigotrštvu za 30% višja.

Oba romana „Z ognjem in mečem“ in „Potop“ se
narečata pri

Tiskovni zadrugi v Ljubljani

Prešernova ulica šte. 54 (nasproti glavne pošte).